

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2114011340.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich E. P. a L. R. na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 12. septembra 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný
E. R., nar. XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom J.,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v inej veci,

sa uznáva za vinného, že

1/ v presne nezistenom čase v období približne od 01.10.2012 do 31.10.2012 na rôznych miestach v T. a Q., pod nepravdivou zámenkou výhodnej kúpy nehnuteľností v W. T., a to troch bytov č. 1-003, č. 3-012 a č. 3-013 nachádzajúcich sa na T. ulici XX v T. - W. T., parcela č. XXX/XX, a zapísaných na liste vlastníctva č. 5916, vylákal od Ing. R. H. peňažné prostriedky vo výške 57.000,00 € tým spôsobom, že najskôr uvádzal ako vlastníka bytu osobu menom O. T., ktorý mal mať dlhy a finančné problémy, voči nemu mal vlastníť zmenku na sumu 57.000,00 € osoba menom E. J. a zároveň obvinený predstieral, že v prípade uhradenia uvedenej zmenky poškodeným za O. T. tento na O.. R. H. prevedie vlastnícke práva k označeným trom bytom, následne obvinený umožnil splnomocnencovi poškodeného odfotografovanie dvoch iných bytov, ktoré vydával za ponúkané byty v prítomnosti osoby, ktorú predstavil pod nepravým menom O. T., pri telefonických a osobných kontaktoch poškodeného presviedčal o hodnovernosti obchodu a s výhovorkou nevychádzania O. T. z domu poškodenému neumožnil s ním stretnutie, na základe čoho O.. R. H. dňa XX.XX.XXXX v T. na R. ulici X v blízkosti notárskeho úradu D.. D. U. po podpise zmluvy o pôžičke, uznania dlhu a overení podpisov obvineného na písomnostiach notárom, odovzdal obvinenému ním požadovanú hotovosť 57.000,00 €, obvinený sa pritom zaviazal v ten istý deň na notárskom úrade JUDr. O. A. v E. vysporiadať predstieranú pohľadávku Miroslava J. voči O. T. a zabezpečiť následný prevod nehnuteľností - bytov na poškodeného, čo však neurobil, k prevodu vlastníckeho práva k uvedeným trom bytom nedošlo, pričom O. T. tieto byty ponúknuté obvineným nikdy nevlastnil a nemal žiadny záväzok voči E. J., vlastníkmi bytov boli D. T. s manželkou, tieto prenajímali a nikdy nemali v úmysle byty predať a nikomu ich na predaj ani neponúkali, vyhotovené fotografie neboli z uvedených bytov, o všetkých týchto skutočnostiach mal obvinený vedomosť a tak vedel, že byty nemôžu byť na poškodeného prevedené, takto získané peňažné prostriedky si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil O.. R. H., bytom Kľačany 88, škodu vo výške 57.000,00 €,

2/ v presne nezistenom čase dňa 12.11.2012 počas cesty z T. do Q. po diaľnici D1 z motorového vozidla O.. R. H., v ktorom sedel na zadných sedadlách, z tašky položenej vedľa neho na sedadle odcudzil peňažnú hotovosť vo výške XX.XXX,XX €, ktoré peňažné prostriedky pôvodne požadoval od poškodeného za účelom vyrovnania predstieraného dlhu O. T. voči D. T. a následného prevodu bytov č. X-XXX, X-XXX, X-XXX na T. ulici XX v T. - W. T. zapísaných na liste vlastníctva č. 5916 do vlastníctva O.. R. Piršela, keďže si bol vedomý neexistencie dlhu, že D. T. byty nepredáva a stretnutie s vlastníkom bytov sa preto nemôže uskutočniť, čím spôsobil Ing. R. H., bytom P. XX, škodu vo výške XX.XXX,XX €,

teda

v bode 1/

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

v bode 2/

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu,

čím spáchal

v bode 1/

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 2/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 01.08.2019

a odsudzuje sa:

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. na úhrnný a ďalší trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný v prípade skutku 1/ povinný nahradiť poškodenému O.. R. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom P. XX, škodu vo výške 57.000,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu zaplatiť).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný v prípade skutku 2/ povinný nahradiť poškodenému O.. R. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom P. XX, škodu vo výške 17.000,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu zaplatiť).

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie, ktoré spočívalo vo výsluchoch obžalovaného E. R., poškodeného O.. R. H., svedkov O.. D. T., O.. I. T., O. T., A. W., E. Q. a E. J., boli prečítané výpovede svedkov O.. W. T., D. F., U. J. a D. L. a boli oboznámené listinné dôkazy zo spisu (vypočuté osoby ďalej označované aj priezviskami).

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný E. R. na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že je nevinný. Vo veci odmietol vypovedať rovnako ako v prípravnom konaní.

Poškodený O.. R. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného poznám od začiatku októbra 2012 (na hlavnom pojednávaní ho opoznal na 100%). Zoznámil ma s ním Q. s tým, že ide o výhodnú kúpu nehnuteľností v W. T.. Išlo o tri byty, čísla sú v spise, išlo o to, že majiteľom bol O. T., ktorý mal mať dlhy a mali sa vysporiadať z predaja nehnuteľnosti, išlo o zmenku, ktorú vlastnil pán Salay. H. J. som ale nikdy nevidel. E. si nespomínam. Nespomínam si ani na sumu na zmenke. Keď sme sa stretli osobne v T. s obžalovaným, priniesol podklady k bytom, plné moci s tým, že vysvetlil, že na základe toho, aby pán O. Besedič neprišiel o tieto nehnuteľnosti, tak ich vlastní jeho brat D. T. s tým, že ak sa vysporiada zmenka, byty budú prevedené na moju osobu. A k tomu je potrebné zložiť XX.XXX,XX €. Asi na tú výšku bola zmenka, ja som tú zmenku nikdy nevidel. Tieto peniaze som odovzdal obžalovanému v T. s tým, že sa podpisovala aj zmluva o pôžičke, uznanie dlhu, prevzatie peňazí, dlžník bol obžalovaný. Bolo to v jeden deň podpísané, dátum si nepamätám. Peniaze som odovzdal v ten deň, keď sa to podpisovalo. Obžalovaný peniaze odovzdal až na ďalší deň pánovi J., pričom pri odovzdaní som nebol, mal ich odovzdať pri notárovi v E.. Mal tam byť pán Q.. Obžalovaný to zahral zase tak, že

Q. pri tom zase nebol, podľa slov obžalovaného ich odovzdal, zmenka bola tým pádom vyplatená a nič nebránilo prepisu nehnuteľností. K prepisu nedošlo, nakoľko obžalovaný požadoval znova, je to v spise a je to zrejme aj z J. správ, ktoré mi zasielal, že požaduje ďalších 17.000,00 €, aby sa vyriešil ďalší problém, že pán O. T. má ešte ďalší problém so svojím bratom, že to musí vyriešiť a že to bude posledná časť do skladačky, aby byty boli prepísané na mňa. Poslal som mu ďalších 17.000,00 € s tým, že ich odovzdám pred O. T., s tým, že som tam nechcel byť sám, čakal som na Q., ktorý v tom čase bol niekde v T. T., bol na ceste smerom do Q., takže som išiel aj ja do Q.. Z SMS správ medzi mnou a obžalovaným je zrejme, že aj on išiel do Q., lebo som ho o to žiadal, kde Q., keď prišiel do Q., tak mi povedal, že potrebuje zaviezť auto do T., preto sme išli do T. mojím autom, aj Q. a obžalovaný. Ja som šoféroval, obžalovaný sedel vzadu, Q. vpredu vedľa mňa. Išli sme do T., kde Q. auto šoférovala jeho priateľka, potom sme išli znova naspäť do Q., kde znova sedel Q. vedľa mňa a obžalovaný vzadu, kde sme sa zastavili na pumpe Zeleneč, kde sme vystúpili ja a Q. z auta na malú chvíľu, sme sa chceli len porozprávať, stáli sme pri aute, sadli sme naspäť do auta, išli sme do Q., kde si Q. potreboval niečo vyriešiť a následne sme išli naspäť do T. za pánom O. T. opäť všetci traja spolu, aby sme mu odovzdali peniaze a následne mohli uskutočniť prepis nehnuteľností. V T. sme sa s pánom T. nestretli, keďže som mal deti, ja som musel ísť do školy, tak som poprosil Q., aby išiel s obžalovaným za O. T. a dohodli prevzatie peňazí. Keď som prišiel do školy, zistil som, že peniaze v taške už neboli, boli vo výške 17.000,00 €. Jediný možný spôsob, kde mohli zmiznúť, bolo na pumpe v W. a nikto iný ich nemohol zobrať okrem obžalovaného. Jediný možný okamih je vtedy, keď sme vystúpili z auta. Peniaze boli v taške, bola to čierna taška od notebooku, nachádzala sa za mnou, za sedadlom vodiča, v priestore na nohy. Peniaze som tam mal stále a zistil som to až keď som prišiel do školy. B. som si zobral tašku, aby som ju nenechal na parkovisku v aute a zistil som, že je otvorená, nebola zacvaknutá. Bolo tam presne 17.000,00 €, nemal som prečo vyberať menej ani viac. Boli to moje finančné prostriedky. Peniaze boli požičané, ale mal som ich na svojom účte. Volal som Q. čo sa stalo. Q. mi oznámil, že sa stretnutie nekonalo a že obžalovaný ušiel, že sa mu nemôže dovolať. Pýtal som sa Q. na tie peniaze, on mi tvrdil neskôr, že žiadne peniaze nezobral, že prečo by to robil, že ich musel zobrať obžalovaný. Následne som sa pokúšal skontaktovať s obžalovaným, bez akéhokoľvek výsledku. Žiadne byty sa na mňa neprepísali a výsledok všetkého bolo to, že keď D. T. prišiel za mnou, presne dňa 13.11.2012, pretože som bol v pôrodnici a D. T. a obžalovaný cestovali vraj z R. a idú za mnou a musíme sa stretnúť, že to musíme vyriešiť. Nestretli sme sa, bol som v pôrodnici, moja žena rodila. Ten telefonát je zaznamenaný v spise, kde som sa následne stretol so W., ktorý sa mi priznal, že telefonoval pod menom T. on, čo ho nútil obžalovaný, že aj jemu dlží peniaze, že aj jeho oklamal. Následne som sa pokúšal stretnúť aj s priateľkou obžalovaného, na meno si nespomínam, bolo to v T., kde mi povedala, že boli na dovolenke v zahraničí, že majú veľa peňazí, že sa s obžalovaným rozišla, že s ním nechce mať nič, ale že nejakých 40.000,00 € má v skrini uložených v hotovosti. Nikto mi z nevrátil nič, podal som trestné oznámenie, odvtedy sa to ťahá až sem. D. T. som nikdy nestretol, ani O. T., jediného, koho som stretol, bol W., ktorý mi ukázal svoj občiansky preukaz a aj J., ale to až na tomto súde. Zisťoval som si neskôr ohľadom bytom, že O. T. mohol mať nejaké dlhy. Z rozhovorov s obžalovaným bolo zrejme, že O. T. mohol mať nejaké dlhy a nehnuteľnosti preto previedol na svojho brata D. T., keďže na liste vlastníctva som videl, že to je D. T.. Bol som aj v mieste bydliska D. T., čakal som tam asi 4 hodiny, nikto nebol doma, chcel som sa porozprávať, keďže som sa informácie nedopátral sám, chcel som sa opýtať jeho či o tom niečo vie, či pozná ľudí O. T., a obžalovaného, ktorí sú jeho dobrí známi. Ale stretnutie sa neuskutočnilo, pretože neboli doma, následne som podal trestné oznámenie. Prvýkrát ma kontaktoval ohľadom bytov Q.. Obžalovaný do toho vstúpil telefonicky, najprv mi ho dal k telefónu Q., myslím, že to bolo v Q. na T., kde sme sa dohodli, že sa stretneme osobne a stretli sme sa na tej T. ulici. To bolo v októbri XXXX. Zmluva o pôžičke a uznanie dlhu bola uzavretá medzi mnou a obžalovaným, dlžník bol obžalovaný a ja som bol veriteľ. Zmluvy boli podpísané u notára. Q. bol so mnou v aute, ale peniaze som odovzdával obžalovanému na ulici. Obžalovaný mi ukázal plnomocenstvá, ukázal mi jednu fotografiu bytu, ale ja som trval, aby boli odfotené všetky byty. Potom som tie fotografie videl, nemal som dôvod neveriť, pretože v plných mociach boli všetky údaje. Splnomocniteľom na plných mociach pre obžalovaného bol T., nepamätám si už ktorý, aj s manželkou tam bol uvedený. Dotyčných som nikdy nevidel.“ Poškodený dodal, že obžalovaný mu povedal k tomu, či prišlo k vysporiadaniu záväzku medzi O. T. a J., že peniaze boli odovzdané a zmenka bola vyplatená. Na otázku, čo presne mu povedal obžalovaný o bytoch, uviedol toto: „Q. povedal, že vie o výhodnom obchode a že keď chcem, že sa skontaktujeme s jedným človekom, že on o tom bude vedieť viac. Tak som povedal, že áno, on mu zavolať, to bolo na tej pumpe v Q., kde ma predstavil, dal ma k telefónu, obžalovaný mi povedal, že sa jedná o kúpu nehnuteľností a že sa môžeme stretnúť osobne a stretli sme sa na tej T. ulici v T. za prítomnosti Q.. Obžalovaný mi najskôr tvrdil, že majitelia nehnuteľností majú problémy, povedal mená O. T. a že predajom tých nehnuteľností si tieto problémy O. T. vyrieši. Tvrdil, že

majiteľom je O. T., kde som obžalovaného vyzýval, aby mi poslal údaje o nehnuteľnostiach, LV-čka, kde na stretnutie znova prišiel a povedal, že to donesie a na ďalšom stretnutí doniesol plné moci od D. T. a T., meno neviem, kde sa mi snažil vysvetliť, že pán O. T. je v problémoch, nemôže vychádzať z bytu, z domu, musí zaplatiť zmenku, ktorú má nejaký J., je to do určitého dátumu a keď sa to nestihne, že sa to nevyrieši. Keď mi potom doniesol plné moci a kúpne zmluvy, kde boli uvedené mená a údaje, tak som mu nemal dôvod neveriť a keď mi podpísal zmluvu o pôžičke a uznaní dlhu, myslel som si, že sa to celé vyrieši.“ K mechanizmu, ktorý mu obžalovaný vysvetlil, ako sa to malo vyriešiť s O. T., poškodený uviedol, že za O. T. nikto nemohol ísť osobne, pretože mal strach, jedine obžalovanému otvorí dvere a pustí ho dovnútra, preto si chce požičať od neho peniaze, aby mohol vyplatiť zmenku a následne vybaví prepis nehnuteľností. Dodal, že zmenku nikdy nevidel, mala byť uložená na notárskom úrade v E., bol to notár muž, jeho meno si nepamätal. Byty videl z vonku a videl aj fotky. To, že išlo o podvod, zistil vtedy, keď sa nemohol dovolať obžalovanému, keď sa nedopátral, alebo resp. nemohol spojiť ani s O. T. a s D. T. a jeho manželkou a po rozhovore s priateľkou obžalovaného, ktorá mu povedala, že boli za veľké peniaze na dovolenke a že ešte nejakých 40.000,00 € má obžalovaný mať v hotovosti v skrini. Telefónne číslo na obžalovaného dával do spisu, nepamätal si ho už. To isté platí aj v prípade W., pričom tento sa mu sám priznal, že to bol on. Q. mal vedomosť o tom, že mal pod sedadlom vozidla sumu 17.000,00 €, lebo s ním telefonoval, že chcel, aby ich išiel s ním odovzdať. Peniaze mu neukazoval. Tie peniaze mal z účtu a boli od L., boli požičané. Obžalovaného nevidel vyberať túto finančnú hotovosť z tašky, ale obžalovaný mal vedomosť z SMS správ o tom, že ich pri sebe má, lebo sa mali kvôli tomu stretnúť a bál sa ich odovzdať sám, preto ho ťahal do Q.. Pokiaľ ide o to, či si overoval majiteľov bytov na katastri, príp. inou formou, uviedol, že pokiaľ nemal čísla LV, nevedel sa k nim dopátrať, pretože od obžalovaného boli stále reči, že ich donesie, až potom na základe plnomocenstva zistil, že majiteľom je D. T. s manželkou len preto, aby o byty neprišiel O. T.. Ak ide o vydokladovanie finančnej hotovosti, ktorá sa obžalovanému kladie za vinu, uviedol, že výpis z účtu dával do spisu. Taktiež je v spise aj podpísané prevzatie finančných prostriedkov.

Poškodený potvrdil tiež pravdivosť prečítaných častí jeho výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporov v jeho výpovediach), kedy uviedol nasledovné:

· „Stretili sme sa a to viem presne dňa 19.10.2012 opäť v tom istom bare a opäť ja, Q. a R. s tým, že na toto stretnutie mi priniesol Zmluvu o pôžičke medzi ním a nejakým E. J.. Na to som sa ho spýtal, že čo mi to priniesol, a on na to, že podklady, a to všetko o bytoch, zmenka a veci medzi O. a niekým a on to chce celé vysporiadať takým spôsobom, že on to za O. vysporiada, notár vydá z úschovy všetky papiere, zmenka sa znehodnotí a O. bude mať zmluvu o vysporiadaní všetkých záväzkov voči veriteľovi, ktorým mal byť E. J..“

· „Po tom, čo som mal peniaze k dispozícii, som sa dohodol so R. tak, že finančné prostriedky sa mu odovzdajú u notára v T., kde mi podpísal Zmluvu o pôžičke, uznanie dlhu, kde bolo jasne uvedené, na aký účel budú finančné prostriedky použité. Toto aj všetko riadne prebehlo v T. u notára dňa 31.10.2012, ale už presne neviem u akého notára, ale je to v Zmluve o pôžičke a uznaní dlhu, ktoré som doložil do spisu. Zároveň mi podpísal aj prevzatie finančných prostriedkov, ktoré som mu za prítomnosti Tarabu odovzdal, po podpísaní Zmluvy o pôžičke a uznaní dlhu a po ich prevzatí mi podpísal potvrdenie o ich prevzatí. Bolo to v T. vonku na parkovisku asi 200 metrov od notára.“

· „Keď vyšli, mu (Q.) R. s O. povedali, že finančné prostriedky zostali v úschove, pretože nestihli podpísať zmluvu o vysporiadaní záväzkov medzi O. a J.. S odstupom času neviem povedať, k čomu reálnemu tam naozaj prišlo, ale viem, že pred notárom čakali 3 hodiny, takže predpokladám, že u notára nejaký reálny úkon vykonaný bol, ale aký to bol povedať neviem. Mňa o situácii informoval R., ktorý mi toto potvrdil a povedal mi, že sa zajtra hneď ráno spolu s Q. stretnú u notára, kde to dokončia a Q. sa odovzdajú podklady k bytom a Zmluva o vysporiadaní záväzkov medzi O. a J..“

· „Keď mi potom akože T. telefonoval, tak to bolo z čísla XXXXXXXXXX a povedal mi, že on je T., že ide za mnou a kde sa stretneme. Keď som chcel vedieť, či je ozaj T., som sa ho do telefónu spýtal, že nech mi povie dátum narodenia jeho ženy, na čo mi povedal, že ma slabo počuje a zložil mi telefón.“

· „Ďalej k veci uvádzam, že dňa 12.04.2013 mi z telefónneho čísla XXXXXXXXXX zatelefonovala osoba, ktorá sa mi predstavila ako E. J., že telefónne číslo na mňa mu dal E. R..“

Svedok O.. D. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj takto: „Obžalovaného nepoznám a poškodeného nepoznám. Na T. 57 máme tri byty a dva nebytové priestory. Tie prenajímam do dnešného dňa. Asi dvakrát sme sa stretli s obžalovaným, ktorý prejavil záujem do jedného bytu sa nastahovať, prenajať si ho. Byt sme mu ukázali, nepamätám si, či tam bol aj niekto z reality. E. si, že R. prejavil záujem, tak sme sa dohodli, že si vymeníme mailové adresy a čísla telefónov a keď si to rozmyslí, tak mu dáme vedieť.“

Neviem, o ktorý byt išlo. Dohodli sme sa tak, že sa ešte stretne, potom sme sa ešte raz stretli a neviem, či sme dávali nejaké údaje, dátum narodenia a odvtedy som R. nevidel. Po dvoch dňoch sme si asi volali a ja som hovoril, že prišiel ďalší klient, potom sa tam ďalší klient nasťahoval a odvtedy som R. nevidel. Je to dávno, teraz v januári prenajímame jeden z tých nebytových priestorov, bolo tam 5 ľudí. Nevie tých ľudí po takej dobe ani zaradiť. Byty sa nachádzajú v W. T.. Každý má svoje číslo. Mailom sme myslím posielali zmluvu, možno R., nepamätám si. Nepamätám si, či si obžalovaný fotografoval byty. Obžalovaný nemal nikdy vlastnícke právo k bytom. Vlastníkom bytov som ja s manželkou v bezpodielovom vlastníctve, všetko napoly. Ja si myslím, že v súvislosti s bytmi ma kontaktoval realitár. Nepoznám W., Q. ani J..“ C., že všetky tri byty boli bytovke označenej ako „Rezidencia W.“. Dva byty sú dvojizbové, jeden byt je jednoizbový. Nikdy ani jeden z tých bytov neponúkali na predaj, ani on a ani jeho manželka. Byty prenajímali minimálne na obdobie 1 rok. Nemal vedomosť o tom, že by mal jeho brat O. T. nejaké finančné problémy v roku 2012 a ani mu nepomínal, že by poznal obžalovaného. S bratom má dobrý vzťah, navštevujú sa. Dodal, že obžalovanému poskytl údaje, kde ten byt je, poskytujú zmluvu, je tam napísaná adresa, meno, ale v tomto prípade si nepamätal, či dali zmluvu. Zmluvy poskytujú tak, že sú na nich ich osobné údaje a len sa tam dopíše meno nájomcu. Po nahliadnutí na fotografie na č.l. 222-236 uviedol, že na č.l. 222-227 nie sú ich byty, na č.l. 228 je tá bytovka, kde je vidieť aj obchodný priestor dole, to isté na č.l. 229, na č.l. 230-233 nie sú ich byty, č.l. 234 - myslí, že to tiež nie, aj na č.l. 235-236 to nie sú ich byty.

Svedok potvrdil tiež pravdivosť prečítaných častí jeho výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporov v jeho výpovediach), kedy uviedol nasledovné:

· „Po odovzdaní bytov uvedenou firmou (30.11.2009), sme ako som už uviedol byty a nebytové priestory dorobili a následne postupne sme jednotlivé nehnuteľnosti prenajali a to nasledovne: byt č. 3-012 sme prenajali dňa 14.10.2010 osobám O. D. a E.. A. B., toho času už manželia. Za uvedený byt nám platia 550,- € mesačne. Nájomná zmluva s uvedenými osobami bola skončená dohodou o skončení nájmu zo dňa 10.10.2012. Dňa 15.10.2012 sme tento byt prenajali Bc. W. E. za sumu 550,- € mesačne na dobu minimálne 1 rok. Byt č. 1-003 sme prenajali dňa 09.08.2010 osobe Gerhard Q. za uvedený byt nám platil 550,- € mesačne. Nájomná zmluva s uvedenou osobou bola skončená dohodou o skončení nájmu niekedy v lete 2011. Dňa 01.08.2011 sme tento byt prenajali P. H. za sumu 530,- € mesačne, k 30.09.2011 ukončila nájom z rodinných dôvodov a následne sme tento byt prenajali dňa 19.10.2011 spoločnosti Inteva H. J. s.r.o., Lozorno, za sumu 550,- € mesačne, kde býva osoba M. A. - M., táto nájomná zmluva bola obnovená dodatkom č. 1 zo dňa 05.10.2012 na jeden rok do 24.10.2013. Byt č. 3-013 sme prenajali dňa 24.05.2010 osobe G. P. za sumu 400,- € mesačne, nájom bol ukončený 30.11.2011. Následne sme byt prenajali dňa 02.04.2012 osobe I. S., mesačne platila nájom vo výške 370,- €. Jeden nebytový priestor P05 sme prenajali v máji 2010 pani E. a P07 sme prenajali spol. M. s.r.o. v októbri 2010 a súčasne od mája 2011 aj priestor P05 po pani E..“

· Na otázku vyšetrovateľa, či pozná osoby E. R., A. W., E. J., R. H., E. Q., odpovedal: „Z uvedených mien poznám iba osobu menom E. R., vek cca XX rokov, zo J., mal záujem o prenájom dvojizbového bytu na prízemí, na mňa sa nakontakoval tak, že ja som dal inzerát na prenájom cez internet a ozvala sa mi realitná kancelária B. XX v T., myslím, že to bolo po skončení nájmu pani H. na jeseň XXXX. R. spolu s nejakým kamarátom, priezvisko T. zo J., vek cca 30-40 rokov, prišiel si pozrieť byt č. 1-003, ktorý si chcel prenajať, bol v tomto byte spolu s niekým aj s realitky, obzreli si byt a povedali, že sa ozvú. To, či si byt fotili, to neviem. Na druhý deň mi volal pán z realitky, že sa R. nevie dovolať 2-3 dni, tak už mu nevolal. E. sa v priebehu ďalších 2 dní telefonicky ozval Šnajnár s tým, že či sa môžeme stretnúť, pri S. (bytovke S1), ja som povedal, že áno, stretli sme vonku pred bytovkou, povedal, že má záujem o prenájom bytu, v ktorom sme boli, ale že potrebuje 7-14 dní na presťahovanie. Ja som povedal, že ak sa nedohodneme do týždňa, a teda sa mi naskytne niekto, kto by prišiel skôr, tak ten byt prenajmem. Potom sa mi neozýval, napísal mi sms-ku, že byt zoberie do 14 dní, ja som čakal, ale prišla možnosť prenájmu, tak som byt prenajal. Po tejto sms-ke v priebehu 14 dní mi opäť volal R., že je v W. T., že sa môžeme stretnúť, tak sa zastavil u mňa doma na H. ulici č. 51 aj som svojím priateľom T., ja som bol doma, boli u mňa v dome. R. mi prišiel povedať, že za týždeň sa nasťahuje. Boli u mňa doma 10 minút a potvrdili záujem, ale viacej sa už neozvali.“

· Na otázku vyšetrovateľa, aby vysvetlil odkiaľ mal obžalovaný osobné údaje jeho a jeho ženy, odpovedal takto: „E. mu v tej dobe, čo mal záujem o prenájom bytu, poslala e-mailom nájomnú zmluvu s mojimi a manželkinými údajmi, tam je len meno, priezvisko, dátum narodenia a trvalý pobyt, číslo občianskeho preukazu, to robíme bežne, ak máme záujemcu o prenájom bytu, tak mu e-mailom pošleme nájomnú zmluvu na odsúhlasenie. Rodné číslo moje ani manželkine mu nebolo poslané. Aj R. sme poslali nájomnú zmluvu, nemal k nej pripomienky.“

Svedkyňa O. I. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala aj nasledovne: „Obžalovaného nepoznám, možno som ho niekedy videla, ale nepamätám si. Poškodeného O. R. H., A. W., E. J. a E. Q. nepoznám. R. len to, čo sme boli na výsluchu, že niekto náš byt ponúkal na predaj. Je to byt môj a manželov, máme ho v bezpodielovom vlastníctve. Nachádza sa na T. XX v T.. Máme viac bytov, nepamätám si, o ktorý byt išlo. Máme tri byty, dva sú dvojizbové, jeden je jednoizbový. Tieto byty máme od konca roku 2009 nepretržite. Pán obžalovaný bol záujemca o nájom, ale k nájmu nedošlo. Pokiaľ si pamätám, tak nás kontaktovala realitná kancelária, myslím, že to bolo prostredníctvom realitnej kancelárie a potom následne on sám, názov realitnej kancelárie si nepamätám. Asi sme mali niekde inzerát na prenájom. Ja som ohľadom nájmu s obžalovaným nekomunikovala. Nevieam, prečo nedošlo k tomu nájmu. Nájomnú zmluvu som asi ja poslala návrh, ale nepamätám si, či priamo obžalovanému alebo realitke. V zmluve boli možno naše mená, moje a manželovo, ale vždy sme uvedení v zmluvách.“ Dodala, že tie tri byty boli bytovke označenej ako „Rezidencia W. T.“. Nikdy ich neponúkali na predaj. Ivan T. jej a jej manželovi od roku 2009 nedlhoval žiadne finančné prostriedky a nemala vedomosť o tom, že by mal v roku 2012 nejaké dlhy. Po nahliadnutí na fotografie na č.l. 222-236 uviedla, že z týchto fotografií nie je žiaden ich bytom. Fotografia na č.l. 233 je rovnaká na všetkých bytoch a na č.l. 228-229 sú fotografie tej rezidencie z vonku.

Svedkyňa potvrdila tiež pravdivosť prečítaných častí jej výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporov v jej výpovediach), kedy uviedla nasledovne:

· „Po odovzdaní bytov uvedenou firmou (30.11.2009) sme, ako som už uviedla, byty a nebytové priestory sme si dorobili a následne postupne sme jednotlivé nehnuteľnosti prenajali, a to nasledovne: byt č. 3-012 sme prenajali dňa 14.10.2010 osobám O. D. a E.. A. B., toho času už manželia. Za uvedený byt nám platili 550,- € mesačne. Nájomná zmluva s uvedenými osobami bola skončená dohodou o skončení nájmu zo dňa 10.10.2012. Dňa 15.10.2012 sme tento byt prenajali Bc. Zuzane Michálekovej za sumu 550,- € mesačne na dobu minimálne 1 rok. Byt č. 1-003 sme prenajali dňa 09.08.2010 osobe G. Q., za uvedený byt nám platil 550,- € mesačne. Nájomná zmluva s uvedenou osobou bola skončená dohodou o skončení nájmu niekedy v lete 2011. Dňa 01.08.2011 sme tento byt prenajali Kataríne H. za sumu 530,- € mesačne, k 30.09.2011 ukončila nájom z rodinných dôvodov a následne sme tento byt prenajali dňa 19.10.2011 spoločnosti Inteva H. J. s.r.o., A., za sumu 550,- € mesačne, kde býva osoba Frank A. - M., táto nájomná zmluva bola obnovená dodatkom č. 1 zo dňa 5.10.2012 na jeden rok do 24.10.2013. Byt č. 3-013 sme prenajali dňa 24.05.2010 osobe G. P. za sumu 400,- € mesačne, nájom bol ukončený 30.11.2011. Následne sme byt prenajali dňa 02.04.2012 osobe I. S., mesačne platila nájom vo výške 370,- €.“

· Na otázku vyšetrovateľa, či pozná osoby E. R., A. W., E. J., R. H., E. Q., odpovedala takto: „Z uvedených mien je mi známe meno Marek R., osobne som sa s ním nikdy nestretla, v októbri 2011 mal záujem o prenájatie nášho bytu č. 1-003 v bytovke S1, prišiel s realitárom D. E. z realitky B. XX v T., mal záujem o byt, avšak chcel obísť realitku, tak sa na nás priamo nakontaktoval a preto som pripravila nájomnú zmluvu na základe údajov, ktoré poslal manželovi sms-kou a ja som nachystala zmluvu a odoslala na e-mailovú adresu, ktorú R. nechal manželovi. Uvedené som doložila do spisu. Do zmluvy som napísala moje aj manželove osobné údaje, teda meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko, číslo občianskeho preukazu, iné údaje v nájomnej zmluve som neuvádzala. Potom to nakoniec dopadlo tak, že sa R. neozval a nájomná zmluva s ním nebola uzatvorená.“

Svedok O. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného nepoznám, nepamätám si, že by sme sa stretli. Poškodeného H., W., J. a Q. nepoznám. Viem o tom, že niekto chcel predať byt môjho brata Ing. D. T. Q. byty sa nachádzajú v Záhorskej T. v S., presnú adresu neviem. E., že sú to tri byty. Má ich vo vlastníctve môj brat a možno ich má s manželkou. Myslím, že tam je jednoizbový, dvojizbový a ten tretí neviem presne. Ja nemám žiaden vzťah k tým nehnuteľnostiam. Od roku 2009 som nemal finančné problémy, v živote som nemal dlhy. Môj brat s manželkou v tých bytoch nebývali, dávali ich do prenájmu.“ Dodal, že brat Ing. D. T. s manželkou nemali záujem predať tie byty. V roku 2012 mal dobrú finančnú situáciu. S bratom má nadštandardný, veľmi dobrý vzťah, často sa stretávajú.

Všetky procesné strany na hlavnom pojednávaní súhlasili s prečítaním výpovedí svedkov E. J. a E. Q., ktoré boli realizované postupom podľa § 88 Tr. por. vzhľadom k nemožnosti zabezpečiť osobnú účasť týchto svedkov na hlavnom pojednávaní miernejšími prostriedkami.

Svedok E. J. dňa 13.07.2019 uviedol, že poškodeného O.. R. H., osoby O.. D. T., O.. I. T., O. T. a E. Q. nepozná a ku skutkom sa nevie vyjadriť, vôbec nič o nich nevie. Pozná len W., párkrát s ním sedel na káve a zoznámil ich obžalovaný. Obžalovaného pozná asi 8 rokov, mali kamarátsky vzťah. Asi 3 roky sa stretávali, od roku 2013 do roku 2016. Ich vzťahy sa narušili tým, že obžalovaný začal chodiť von aj s inými kamarátmi, pričom niektorých z nich nemusel. V roku 2012 mohol mať obžalovaný prístup k jeho osobným dokladom, nakoľko pre neho jazdil a mal stále tieto doklady v aute aj keď v ňom v tom čase on sám nebol. Nikdy nemal žiadnu pohľadávku alebo zmenku voči osobám Ivan T. alebo D. (nik z nich mu ani nedlhoval) a ani zmenku voči akejkoľvek inej osobe. Od obžalovaného taktiež neprevzal žiadne finančné prostriedky a nemal voči nemu ani žiadnu pohľadávku. Ani od nikoho iného ako obžalovaného neprevzal v roku 2012 finančné prostriedky vo výške 17.000,00 €, 57.000,00 € alebo iné obdobné sumy. V období od októbra a novembra 2012 nebol na notárskom úrade JUDr. A. v E.. B. k nemu ale len overovať doklady k autu. S obžalovaným mal v tom období (október, november 2012) uzatvoriť len zmluvu, ktorá sa mala týkať predaja jeho motorového vozidla a kupujúcim mal byť obžalovaný. Nikdy sa nezúčastnil predaja bytov v W. T. č. 1-003, 3-012 a 3-013 v W. T. na LV č. 5916 alebo stretnutí v súvislosti s predajom týchto bytov. Nebol účastný ani iných prevodov bytov. Vedel, že dovolenku obžalovaného s jeho priateľkou Ing. W. T. v roku 2012 na Maledívach platila Ing. W. T.. Bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (na odstránenie rozporov) zo dňa 05.12.2013 (č.l. 110-111), kedy uviedol, že používa telefónne číslo 0948068111, ktoré je evidované na jeho manželku Barbaru U.. Obžalovaného pozná asi 10 rokov, používal čísla 0944510022, XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Poškodeného H. osobne nepozná. Obžalovaný mal prístup k jeho občianskemu preukazu, zrejme on posielal papier s jeho údajmi poškodenému. Obžalovaný mu povedal, že mali s poškodeným kšeft s bytmi, kde bola exekúcia, tú vyplatia a byty so ziskom predajú. Mal si na ten účel požičať od poškodeného peniaze. Obžalovaný sa potom chválil, že má veľa peňazí, kupoval si veci, chodil po dovolenkách. O. T. nepozná, nemal jeho zmenku na sumu 57.000,00 €. Obžalovaný mu neodovzdal sumu 57.000,00 € od poškodeného a nebol na notárskom úrade D.. A. v E., neuzatvoril žiadnu zmluvu s obžalovaným - pôžičku na XX.XXX,XX € so zabezpečením 2 bytmi. Taktiež nepotvrdil Q., že vlastní zmenku voči O. T.. K tejto jeho prečítanej výpovedi sa svedok E. J. dňa 13.07.2019 vyjadril, že v roku 2013 sa s obžalovaným nepoznali 10 rokov, to sa mu zdá veľa, mohli sa poznať asi tak od roku 2009. Čo sa týka narušenia ich vzťahu, tak boli s obžalovaným na jednej robote a z toho vznikol problém, ktorý riešila polícia, vie, jednalo sa tam o rekonštrukciu. Aj toto trestné konanie malo vplyv na to, že sa prestali stretávať. Obžalovaný mal určite telefónne číslo XXXXXXXXXX a k tým ďalším dvom číslam 0949110296 a XXXXXXXXXX sa nevie pre odstup času vyjadriť. Hovoril v tom čase ale pravdu. Čo sa týka jeho kontaktu s poškodeným, tak vie, že mu raz obžalovaný dával číslo na poškodeného, a to vtedy, keď mu prišlo predvolanie na políciu, ale nepamätá sa už, či s poškodeným telefonoval. Čo sa týka obchodov obžalovaného, povedal mu, že si akurát vybavuje nejakú pôžičku, nepovedal za akým účelom. Nepamätá si, či mu obžalovaný povedal, že si od poškodeného požičal peniaze, ani, že zarobil na obchode s nehnuteľnosťami, avšak povedal mu v tom období, že bude mať peniaze, pretože chcel kúpiť jeho motorové vozidlo. K majetkovým pomerom obžalovaného uviedol, že je pravdou, že bol v roku 2012 na E., potom boli v G. a aj na lyžovačke. Je pravdou, že si obžalovaný kupoval drahé veci, ale on pri nich nebol. Tiež je pravdou, že mu Ing. W. T. hovorila, že pre nich kúpil obžalovaný byt v W. T.. Dodal tiež, že obžalovaný pomáhal aj jeho bratovi a otcovi pri výstavbe domu, ale nevie, kedy to bolo presne.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2019 sa svedok E. J. k tejto svojej prečítanej výpovedi zo dňa 13.07.2019 vyjadril tak, že je to pravda. Na hlavnom pojednávaní dodal, že má 2 bratov - E. J. a H. J. a brat E. býva vo R. pri E. v rodinnom dome, v ktorom býva asi 10-12 rokov, možno aj viac.

Svedok E. Q. dňa 16.07.2019 vypovedal, že si pamätá, že v inkriminovanom čase sa stretával s obžalovaným, chodili spolu na kávu. Dodal, že poškodený Ing. R. H. bol developer a on naopak vykonával stavebné práce, preto sa poznali. O.. D. T., O.. I. T. nepozná, ani sa s nimi nikdy nestretol. E. J. mu niečo hovorí, nevie to konkretizovať, či ho pozná. A. W. vôbec nepozná. Na žiadnom predaji bytom som sa nezúčastňoval, len čo mu spomínal obžalovaný že by potreboval niečo vyspraviť. Vedel, že mal nejaký obchod s poškodeným ohľadom bytov a že sa spolu stretávali, potom sa nahnevali, že nejaký obchod medzi nimi nedopadol tak, ako mal. Vedel tiež, že obžalovaný s poškodeným niečo chodili spisovať na úrady. Nikdy nebol na notárskom úrade JUDr. A. v E.. Pokiaľ ide o hotovosť 17.000,00 €, ktorú mal mať poškodený pri sebe, uviedol, že poškodený mu hovoril, že ich mal ako išli robiť nejaký obchod, alebo niečo išiel platiť, lebo niekam sa ponáhľal a povedal, že má hotovosť v taške, ale či ju mal, to nevie, konkrétne ju nevidel. Vedel ale, že tie peniaze boli v aute na zadnom sedadle v taške a potom zmizli. Bolo to v čase, keď išli na nejaký spomínaný obchod. Podľa toho, čo vedel od poškodeného, tak

tie peniaze mal odcudziť práve obžalovaný, ale on to konkrétne nevidel. Bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (na odstránenie rozporov) zo dňa 04.12.2013 (č.l. 98-101), kedy uviedol, že poškodeného Piršela pozná od apríla 2012. Na začiatku októbra 2012 ho kontaktoval obžalovaný, ktorého poznal od začiatku roka, že vie vybaviť 3 byty v W. Bystrici, ktoré sú založené u E. J. zo W.. Obžalovaný mu povedal, že ten J. má cenné papiere k týmto bytom a na ich vykúpenie treba dať sumu 57.000,00 € tomu J. a že vlastní tých 3 bytov - nejaký O. T. má voči J. pohľadávku vo výške 57.000,00 € a že cenné papiere má u seba J., ktorá ak sa mu vyplatí tá suma, tak cenné papiere odovzdá T. a ten prevedie tie byty na toho, kto dá tých 57.000,00 €. Zo zisku z predaja tých bytov za trhové ceny by si obžalovaný potom nechal 30%. Následne kontaktoval poškodeného, stretli sa spolu s obžalovaným, ktorý tvrdil, že O. T. je jeho veľmi dobrý kamarát. Potom sa opäť stretli a obžalovaný priniesol zmluvu o pôžičke medzi ním a J. na sumu 56.000,00 € a dohodli sa, že obžalovaný podpíše poškodenému zmluvu o pôžičke. On bol potom aj na prehliadke dvoch bytov na 1. a 3. poschodí, kde mal byť ešte jeden byt, bola tam aj osoba, ktorá sa predstavila ako O. T.. Poškodený si od niekoho požičal peniaze a u notára v T. podpísali zmluvu o pôžičke na sumu 57.000,00 €, potom pri aute podpísal obžalovaný poškodenému aj papier o prevzatí peňazí a poškodený mu odovzdal peniaze. Poškodený potom odišiel a on išiel s obžalovaným k notárovi do Malaciek, asi k D.. A., kde sa mal vysporiadať dlh O. T. voči J., pričom peniaze tam obžalovanému odovzdal a ten mu povedal, že nemôže ísť s ním, lebo by sa to celé pokazilo. Obžalovaný vtedy používal telefónne číslo XXXXXXXXXX. U notára mali byť vtedy aj J. a T., potom mu obžalovaný po dlhšom čase čakania povedal, že peniaze nechal u notára v úschove, lebo sa to nestihlo, malo sa to dokončiť neskôr, pričom mu obžalovaný telefonicky oznámil, že to u notára prebehlo, že peniaze odovzdali J. a papiere zas T.. Potom od poškodeného obžalovaný požadoval ďalších 17.000,00 €, aby sa zrealizoval prepis ako vysporiadanie dlhu Ivana T. voči D. T., preto podpísali ďalšiu zmluvu o pôžičke na sumu 17.000,00 €, ale poškodený ju obžalovanému neodovzdal, pretože sa čakalo na T.. Potom na stretnutí na pumpe v Q. videl on i obžalovaný peniaze, ukazoval im ich poškodený, následne si obžalovaný k nim počas cesty presadol do auta dozadu, kde bola práve tá taška s peniazmi. Poškodený potom odišiel a on viezol obžalovaného, ktorý mu ale utiekol z auta a následne sa mu potom v telefóne priznal, že zobral peniaze a že pôjde sám za D. T.. Vedel tiež o tom, že za D. T. sa vydával W. a J. mu ústne potvrdil na stretnutí, že vlastní zmenku a že O. T. mu dlží 57.000,00 €. K tejto jeho prečítanej výpovedi sa svedok E. Q. dňa 16.07.2019 vyjadril, že to, čo uvádzal pri výsluchu, tak za tým si stojí, ale už si to teraz nepamätá.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2019 sa svedok E. Q. k tejto svojej prečítanej výpovedi zo dňa 16.07.2019 vyjadril tak, že je to jeho výpoveď, ale nevie si to už viac vybaviť.

Svedok A. W. na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2019 vypovedal i takto: „Obžalovaného poznám 7 rokov. Spoznali sme sa na kúpalisku. Viem o tom, že obžalovaný mal zobrať nejakú zálohu, toho pána nepoznám. Mala to byť záloha na nejaké priestory. Malo to byť v W. T.. Nevie, či to bol obchod alebo byt. Nevie komu patrili tie priestory. Ten pán obžalovaného naháňal ohľadom tých peňazí, asi to nedopadlo dobre. Nevie, či obžalovaný vrátil peniaze, asi nie. Asi tam bol nejaký nekalý úmysel spravený, nevie čo sa stalo, ja som pri tom nebol. Stretol som sa s tým poškodeným v kaviarni v I. na základe žiadosti obžalovaného. Nevie, prečo obžalovaný poslal mňa. Viem, že ten poškodený je z Q.. Mal som poškodenému povedať, že by sa mohol vybaviť nejaký náhradný objekt. Poškodený bol nahnevaný, že nevie zastihnúť obžalovaného. S poškodeným som sa stretol iba raz v lete asi 3 až 4 roky dozadu. Po tom, čo som sa stretol s poškodeným, sa asi nič nezmenilo. Nevie, či mu nejaké peniaze vôbec vrátil. Pýtali sa ešte nejaké peniaze na nejaké dovybavovanie. Poškodený bol nahnevaný, že mu nič nedá, že nikto z neho somára robiť nebude. Obžalovaný niekde jazdil s autom, konkrétne miesta nevie. Obžalovaný mi dal číslo na poškodeného a ja som mu volal, chcel som si dohodnúť stretnutie. Volal som asi zo svojho telefónu. Nič v súvislosti s predmetnými priestormi som neriešil, ani som v nich nebol. Mená T. a T. mi nič nehovoria. E. J. poznám z videnia. E. R. H. mi nič nehovorí. E. sa mi ale, že priezvisko Besedič je spojené s tými priestormi, o ktorých som hovoril. Asi boli vlastníci alebo majitelia.“ Dodal taktiež, že poškodený mal dať obžalovanému v súvislosti s tými priestormi sumu asi 60.000,00 €. V tom období obžalovanému peniaze nedával a obžalovaný po ňom peniaze ani nechcel. Obaja si vzájomne ani nedlžili v tom období. V telefonáte sa poškodenému predstavil asi normálne, ako Laco. Pri osobnom stretnutí v I. sa predstavil ako Laco W.. Jeho úlohou bolo to, že mal som ísť iba za tým pánom, či by ešte niečo doplatil, že sa to dá na poriadok, nevie, čo medzi sebou mali. Ten pán na tom stretnutí mu povedal, aby išiel preč, lebo aj tak o ničom nevie. On neposielal poškodenému žiadne písomnosti a ani osobné údaje. Okrem toho stretnutia mu poškodený ešte raz volal, či nevie, kde je obžalovaný. Pamätal

si, že v prípade tých nehnuteľností, čo ponúkal obžalovaný poškodenému, bol problém s prepisom, ktorý mal byť v T.. Poškodený mal vek do 50 rokov.

Bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (na odstránenie rozporov) zo dňa 10.01.2013 (č.l. 102-103), kedy uviedol svedok na seba telefónne číslo XXXXXXXXXX s tým, že asi 3 roky pozná obžalovaného, ktorý mu povedal koncom októbra - začiatkom novembra 2012, že má kupcu na 3 byty v W. T. na T. ulici, že či má nejaké peniaze, že ho nakontaktuje s tým pánom, ktorý do toho už dal cca 73.000,00 € a ktorý sa volal Piršel. Obžalovaný mu na stretnutí v E. povedal, že má s Piršlom rozrobený biznis, že ten, ktorý vlastní tie 3 byty, dlží kade tade a že potrebuje, aby sa povyplácali jeho dlžníci s tým, že ten vlastník tie byty potom prevedie na H.. Dal mu číslo na Piršela (XXXXXXXXXX) s tým, aby mu zatelefonoval a predstavil sa ako majiteľ bytov, teda Besedič, on teda H. zavolať a povedal mu, že všetko bude v poriadku. Piršel sa ho vtedy opýtal, ako môže vedieť, že je T., na čo mu povedal, že on je W. a že celú vec má doriešiť. S Piršlom sa dohodol na osobnom stretnutí v I. v T., kde žiadal od H. ešte sumu XX.XXX,XX € s tým, že on má sumu 9.000,00 €, teda je potrebná ešte suma 22.000,00 € na vyplatenie 3 dlžníkov T.. Potom sa s H. stretol ešte raz. Nikdy na ich stretnutie neprišiel obžalovaný, i keď mal. K tomu sa svedok na hlavnom pojednávaní vyjadril nasledovne: „Peniaze som žiadne nemal pre toho pána poškodeného, tých 9.000,00 € a ani on mi nedlžil žiadne peniaze. Môže byť tá výpoveď pravdivá. S poškodeným si pamätám, že som bol iba raz v Auparku, možno som s ním ešte raz volal. T. ma napadol, že bol asi majiteľ tých nehnuteľností. Ja som sa do telefónu predstavil ako T..“

Výsluch svedka Ladislava W. bol na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2019 prerušený nahlásenou bombou na Okresnom súde Trnava a jeho opätovnú prítomnosť na hlavnom pojednávaní sa nepodarilo zabezpečiť ani postupom podľa § 88 Tr. por., a preto bola dňa 12.09.2019 prečítaná celá jeho druhá výpoveď zo dňa 05.03.2014 (č.l. 104-106), kedy uviedol, že obžalovaný mu na stretnutí v E. na káve, kde ho oslovil za účelom dovybavovania nehnuteľností pre poškodeného. Uviedol mu, že na J. ceste v W. T. ide o nejaký obchod a 2 byty, že to tomu pánovi predáva, ale že sú tam nezrovnalosti v LV, že vlastník má nejaké pôžičky a obžalovaný chcel od neho vybaviť LV, aby boli prepísané tie nehnuteľnosti na poškodeného, za čo mu sľúbil 2.000,00 €. Obžalovaný mu dal telefónne číslo na poškodeného, s ktorým si dohodol stretnutie v I. v T., kde sa nič nedohodlo. Obžalovaný mu po stretnutí v aute povedal, že poškodenému dlží sumu 72.000,00 € a že u notára podpísal zmluvy o pôžičke, že to musí doriešiť. Potom za jeho prítomnosti obžalovaný volal poškodenému, ktorému sa v tej dobe narodilo dieťa, a gratuloval mu a dohodli si stretnutie, stretli sa pred I., kde sa rozprávali o tom, kedy mu obžalovaný vráti tie peniaze. Prvé stretnutie s poškodeným bolo na konci jesene 2012, to druhé o 3-4 týždne na to. Obžalovaný mu povedal, aby sa pri telefonáte s poškodeným predstavil pod iným menom, asi Zachar. Nemal sa predstaviť ako majiteľ bytov T., i keď to obžalovaný po ňom chcel. Poškodený prišiel na stretnutie v I. na aute s evidenčnými číslami okresu Q..

Nakoľko obžalovaný a ani jeho obhajca nepodali návrh na vypočutie svedkov, ktorých výpovede prokurátor v podanej obžalobe navrhol prečítať, a to po poučení podľa § 240 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Tr. por. v rámci doručenia obžaloby obom z nich, na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj výpovede svedkov:

- Ing. W. T. zo dňa 30.07.2013 a tiež zo dňa 06.12.2013 (č.l. 112-115)
- D. F. zo dňa 05.03.2014 (č.l. 116-117)
- U. J. zo dňa 05.03.2014 (č.l. 118-119)
- D. L. zo dňa 05.03.2014 (č.l. 120-121)

Z výpovedí svedkyne Ing. W. T. vyplynulo, že od XXXX boli s obžalovaným len kamaráti a od februára 2012 do januára 2013 boli partneri (je teda jeho bývalou priateľkou). Obžalovaného naposledy videla dňa 02.06.2013. O stíhaných skutkoch nič nevie. Dodala tiež, že niekto za ňou prišiel a chcel peniaze, pretože obžalovaný ho vraj podviedol o sumu 100.000,00 €. Pozná (z vypočúvaných) len E. J., ktorý bol priateľom obžalovaného. Obžalovaný ju kontaktoval aj z telefónneho čísla XXXXXXXXXX. S obžalovaným platili za exotickú dovolenku na Maledívach na 10 dní v decembri 2012, pričom obžalovaný mal doma pred touto dovolenkou asi 40.000,00 € v hotovosti. V zime 2012 si obžalovaný kupoval aj drahé značkové oblečenie, chodil na nákupy aj do ČR, často menil autá. Na výsluchu jej boli predložené na nahliadnutie fotografie bytu č. 1 až 6, ku ktorým sa vyjadrila, že sú to fotografie 2-izbového bytu na ul. R. E. 3 v Záhorskej Bystrici, kde bývali s obžalovaným (bol to byt, o ktorom jej obžalovaný povedal, že ho kúpil pre nich dvoch, byt ale patril nejakej pani H., ktorá ho len prenajímala), pričom fotografie č. 7 a 8 sú fotografie vchodu do jednej z bytoviek v Záhorskej Bystrici.

Z výpovede svedka D. F. vyplynulo, že bol na požiadanie poškodeného H. prítomný na jednom jedinom stretnutí medzi ním a obžalovaným ohľadom sumy XX.XXX,XX € aj s úrokmi, bolo to niekedy v roku 2013 v kaviarni E. v H. pri Q.. Na tomto stretnutí sa bavili o peniazoch, ktoré dlžil obžalovaný poškodenému. Obžalovaný vtedy povedal, že má plán, ako tie peniaze vráti. S poškodeným sú priatelia, poznajú sa X-X roky, v minulosti mu aj požičal sumu 17.000,00 €, ale sumu 57.000,00 € mu nepožičiaval.

Z výpovede svedka U. J. vyplynulo, že na požiadanie poškodeného Piršela bol prítomný na jednom stretnutí pri I. v T.. Na tomto stretnutí poškodený vystúpil z auta a komunikoval s dvomi mužmi sediacimi vo vozidle zn. T., ale ich rozhovor nepočul. Poškodený sa vtedy rozprával so spolujazdcom a potom mu povedal, že malo ísť o dva byty, ktoré sa mali predávať a ich majiteľ o tom nevedel a ten muž ho mal oklamať.

Z výpovede svedka D. L. vyplynulo, že pozná len poškodeného Piršela, v ktorom mal v tom čase dôveru. Vedel, že medzi obžalovaným a poškodeným malo ísť o kúpu nehnuteľností v T., na čo poškodený potreboval požičať peniaze a on mu tie peniaze požičal v októbri alebo v novembri 2012, pričom tieto peniaze mu poškodený zatiaľ nevrátil. Ak by to vyšlo, poškodený mu mal dať nejakú províziu. Poškodenému predtým nepožičiaval a požičiavať mu začal od septembra alebo októbra 2012, pričom peniaze mal vlastné našetrené, cca 20.000,00 €, od svojej matky mal do 20.000,00 € a bral si bezúčelový úver v C. banke v septembri alebo októbri 2012 za účelom ich požičania poškodenému vo výške cca 7.000,00 €. Tiež mal peniaze požičané od rôznych ľudí z rodiny a založil vlastný byt v banke a peniaze dal tiež poškodenému. Medzi sebou mali dohodu na peniaze, ktoré mu dával v hotovosti, nie na tie, ktoré mu posielal na účet. Vo februári 2013 mu poškodený povedal, že o peniaze prišiel, a povedal mu aj o R., že bol na T..

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1-4
- zápisnica o trestnom oznámení - doplnenie z č.l. 5-11
- zápisnice o rekognícii osoby s fotoalbumami z č.l. 124-179
- zmluva o pôžičke z č.l. 186-190
- overenie pravosti podpisu na listine z č.l. 191
- uznanie dlhu z č.l. 192
- overenie pravosti podpisu na listine z č.l. 193
- potvrdenie o hotovostnom prevzatí peňažnej pôžičky z č.l. 194
- odpoveď notárky JUDr. D. U. s prílohami z č.l. 197-198
- zmluva o pôžičke z č.l. 199-202
- overenie pravosti podpisu na listine z č.l. 203
- uznanie dlhu z č.l. 204
- overenie pravosti podpisu na listine z č.l. 205
- potvrdenie o hotovostnom prevzatí peňažnej pôžičky z č.l. 206
- odpoveď notárky D.. A. S., H.. s prílohami z č.l. 209-211
- nepodpísaná dohoda o plnej moci z č.l. 212-215
- nepodpísaná zmluva o pôžičke z č.l. 216
- odpoveď notára D.. O. A., PhD. z č.l. 219
- výpis z LV č. 5916 v k.ú. Záhorská T. z č.l. 220-221
- fotografie z č.l. 222-236
- úradný záznam s prílohami z č.l. 237-245
- výpis z internetbankingu z č.l. 246
- splnomocnenie a mandátna zmluva z č.l. 247-248
- listiny predložené Ing. T. z č.l. 249-412
- lustrácie telefónnych čísiel z č.l. 413-418
- odpovede OS E. s prílohami z č.l. 419-422
- odpovede exekútorských úradov z č.l. 423-436
- správy o sociálnych a majetkových pomeroch obžalovaného z č.l. 449-466 a 519-524

Z týchto oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Do zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 1-4) poškodený uviedol, že dňa 12.11.2012 mu obžalovaný odcudzil sumu 17.000,00 €, a to tak, že v Q. obžalovanému ukázal tieto peniaze v taške, videl ich aj Taraba, v T. si k nim do auta presadol obžalovaný a išli do Q. pre Q. priateľku, obžalovaný si sadol dozadu, Taraba bol spolujazdec, vzadu za ním bola taška s peniazmi, následne v Q. prestúpil obžalovaný k Q. do auta a do T. sa preto vracal sám, potom išiel v Bratislave pre dcéru do školy, požiadal preto Tarabu, aby zostal s obžalovaným a strážil ho, následne zistil, že peniaze v taške už nie sú, následne mal Taraba zostať s obžalovaným v I., ale ten mu utiekol, potom obžalovaný volal Tarabovi a priznal sa mu, že peniaze vzal.

Do zápisnice o doplnenom trestnom oznámení (č.l. 5-11) poškodený uviedol, že s obžalovaným ho zoznámil Q. v októbri 2012 a ten bol potom s obžalovaným a nejakým mužom, ktorý sa predstavil ako O. T., fotiť tie byty v W. T. na T. ulici XX/A, B. Taraba mu povedal mu, že boli v 2 bytoch na 1. poschodí, odovzdal mu fotografie, následne si on požičal sumu 57.000,00 € a podpísali o zmluvu o pôžičke, boli potom u notára dňa 31.10.2012, jeho manželka bola vtedy v 9. mesiaci tehotenstva. Potom mu volal T. z čísla 0944171430, ale táto osoba sa mu predstavila na stretnutí ako W. a ešte pred I. prišiel na stretnutie obžalovaný práve so W..

Zo zápisníc o vykonaných rekogníciách s fotoalbumami (č.l. 124-179) vyplynuli tieto skutočnosti:

- svedok Ing. D. T. opakovane na 100% opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá mala záujem o prenájom bytu č. 1-003 v bytovke S1 v rezidencii Záhorská na jeseň XXXX,
- poškodený opakovane na 100% opoznal obžalovaného ako osobu, s ktorou ju zoznámil Q. ohľadom odkúpenia pohľadávky O. T. a tomuto odovzdal finančné prostriedky,
- svedok Taraba opakovane na 100% opoznal obžalovaného ako osobu, ktorú zoznámil s poškodeným a ktorej poškodený odovzdal peniaze za účelom zrealizovania obchodu,
- poškodený opakovane na 100% opoznal svedka Znamenáka ako osobu, ktorá sa mu predstavila ako O.. D. T. a ktorá mala obchod dokončiť,
- svedok Q. opakovane na XXX% opoznal svedka Znamenáka ako osobu, ktorá prišla na stretnutie pred I. s obžalovaným a ktorú poškodenému predstavil obžalovaný ako T.,
- svedok Q. opakovane na 100% opoznal svedka E. J. ako osobu, ktorá sa mu predstavila ako E. J. a ktorá potvrdila obžalovaného obchod,
- svedok Taraba opakovane neopoznal svedkov O. T. ani O.. D. T.,
- svedok O.. D. Besedič opakovane neopoznal E. T..

Zo zmluvy o pôžičke (č.l. 186-190) vyplynulo, že táto bola podpísaná dňa 31.10.2012 v T. medzi poškodeným ako veriteľom a obžalovaným ako dlžníkom na sumu 57.000,00 € (s popisom, v akých bankovkách bola suma odovzdaná), pričom k vráteniu pôžičky malo dôjsť dňa 07.11.2012, resp. táto sa mala považovať za splatenú aj prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. 5916 pre k. ú. W. T., a to bytov č. 3-012, 3-013 a 1-003 na adrese T. XXXX/XX. Podpis obžalovaného na zmluve bol overený notárom (overovacia doložka č. O XXXXXX/XXXX) a obžalovaný na účely preukázania totožnosti predložil svoje cestovný pas č. P SVK 4587300, čo bolo zrejme aj z overenia pravosti podpisu na listine (č.l. 191).

Z uznania dlhu (č.l. 192) vyplynulo, že dňa 31.10.2012 v T. obžalovaný uznal, že od poškodeného prevzal pôžičku vo výške 57.000,00 €, ktorá bola v celom rozsahu použitá na úhradu záväzkov voči E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX R. pri E., a v celom rozsahu uznal dlh z titulu pôžičky čo do dôvodu i výšky a tento sa zaväzuje splatiť do 07.11.2012, pričom podpis obžalovaného na zmluve bol overený notárom (overovacia doložka č. O XXXXXX/XXXX) a obžalovaný na účely preukázania totožnosti predložil aj cestovný pas č. P SVK XXXXXXX, čo bolo zrejme aj z overenia pravosti podpisu na listine (č.l. 193).

Z potvrdenia o hotovostnom prevzatí peňažnej pôžičky (č.l. XXX) vyplynulo, že dňa 31.10.2012 obžalovaný prevzal od poškodeného sumu 57.000,00 € (s popisom, v akých bankovkách bola suma odovzdaná, zhodným ako bolo uvedené v zmluve o pôžičke).

Z odpovede notárky JUDr. D. U. s prílohami (č.l. 197-198) vyplynulo, že obžalovaný preukázal totožnosť zákonným spôsobom, preto mu bol dňa 31.10.2012 overený podpis na listinách ohľadom sumy XX.XXX,XX €, čo bolo zrejme aj z fotokópie z knihy overenia podpisov k podpisom.

Zo zmluvy o pôžičke (č.l. 199-202) vyplynulo, že táto bola podpísaná dňa XX.XX.XXXX v T. medzi poškodeným ako veriteľom a obžalovaným ako dlžníkom na sumu 17.000,00 € (s popisom, v akých bankovkách bola suma odovzdaná), pričom k vráteniu pôžičky malo dôjsť dňa 14.11.2012, resp. táto sa mala považovať za splatenú aj prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. 5916 pre k. ú. W. T., a to bytov č. 3-012, 3-013 a 1-003 na adrese T. XXXX/XX. Podpis obžalovaného na zmluve bol overený notárom (overovacia doložka č. O XXXXXX/XXXX) a obžalovaný na účely preukázania totožnosti predložil svoje cestovný pas č. P SVK 4587300, čo bolo zrejmé aj z overenia pravosti podpisu na listine (č.l. 203).

Z uznania dlhu (č.l. 204) vyplynulo, že dňa 09.11.2012 v Bratislave obžalovaný uznal, že od poškodeného prevzal pôžičku vo výške 17.000,00 €, ktorá bola v celom rozsahu použitá na úhradu záväzkov voči Jozefovi T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX XXXX XX T., a v celom rozsahu uznal dlh z titulu pôžičky čo do dôvodu i výšky a tento sa zaväzuje splatiť do 14.11.2012, pričom podpis obžalovaného na zmluve bol overený notárom (overovacia doložka č. O XXXXXX/XXXX) a obžalovaný na účely preukázania totožnosti predložil aj cestovný pas č. P SVK XXXXXXX, čo bolo zrejmé aj z overenia pravosti podpisu na listine (č.l. 205).

Z potvrdenia o hotovostnom prevzatí peňažnej pôžičky (č.l. 206) vyplynulo, že dňa 09.11.2012 obžalovaný prevzal od poškodeného sumu 17.000,00 € (s popisom, v akých bankovkách bola suma odovzdaná, zhodným ako bolo uvedené v zmluve o pôžičke).

Z odpovede notárky JUDr. A. S., H. s prílohami (č.l. 209-211) bolo zrejmé, že obžalovaný preukázal totožnosť zákonným spôsobom, preto mu bol dňa 09.11.2012 overený podpis na listinách ohľadom sumy 17.000,00 €, čo bolo zrejmé aj z fotokópie z knihy overenia podpisov k podpisom.

Z nepodpísanej dohody o plnej moci (č.l. 212-215) vyplynulo, že O.. D. T. a O.. I. T. mali splnomocniť obžalovaného na zastúpenie pri všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa nehnuteľností na adrese Bratislavská XXXX/XX - byty č. X-XXX, X-XXX a 1-003 a garážové státia č. 3 a 7 evidované na LV č. 5916 v k. ú. Záhorská T..

Z nepodpísanej zmluvy o pôžičke (č.l. 216) vyplynulo, že táto mala byť podpísaná dňa 19.10.2012 v E. medzi E. J. a obžalovaným ohľadom sumy XX.XXX,XX €, ktorá mala byť vrátená do XX.XX.XXXX a ktorá bola zabezpečená nehnuteľnosťami - dvomi bytmi v Záhorskej T. na adrese T. XX/A a 57/B.

Z odpovede notára JUDr. O. A., PhD. (č.l. 219) vyplynulo, že neoveroval pravosť podpisov obžalovaného, E. J., O. T. a O.. D. T., resp. nemá ich vedených v žiadnej svojej databáze.

Z výpisu z LV č. 5916 v k.ú. W. T. (č.l. XXX-XXX) bolo zrejmé, že ku dňu 31.10.2012 boli nehnuteľnosti uvedené v skutkovej vete obžaloby (a i tohto rozsudku) vo vlastníctve O.. D. Besediča a Ing. I. T., a to bez akýchkoľvek tiarch.

Úradný záznam s prílohami (č.l. 237-245) sa týkal komunikácie (SMS správ), ktoré do trestného konania predložil poškodený. Z. mal s ním komunikovať z telefónneho čísla 0944168260.

Z výpisu z internetbankingu (č.l. 246) bolo zrejmé, že sa týkal bezhotovostného vkladu vo výške 60.000,00 € od svedka D. L. zo dňa XX.XX.XXXX.

Z listín predložených Ing. D. T. (č.l. 249-412) bolo okrem iného zrejmé to, že obžalovanému bol preposlaný návrh nájomnej zmluvy na byt č. 1-003 na emailovú adresu svac@centrum.sk dňa 11.10.2011, pričom v nájomnej zmluve bolo uvedené meno, priezvisko, dátum narodenia, číslo OP, trvalé bydlisko a číslo účtu O.. D. T. a Ing. I. T. a zároveň aj údaje obžalovaného, pričom nájom mal byť od 15.10.2011.

Z lustrácie telefónnych čísiel (č.l. 413-418) bolo okrem iného zrejmé, že telefónne číslo 0944168260 bolo evidované na Ing. W. T..

Z odpovede OS E. s prílohami (č.l. 419-422) vyplynulo, že obžalovaný mal na Z. súde E. vedených v období rokov XXXX-XXXX viac exekúcií, pričom vymáhaná suma prevyšovala v súhrne sumu 55.000,00 €, čo ostatne vyplývalo z odpovedí exekútorských úradov (č.l. 423-436).

Zo správ o sociálnych a majetkových pomeroch obžalovaného (č.l. 449-466 a 519-524) bolo zistené, že bol naposledy vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie do 19.11.2002, kedy bol vyradený pre nespokojnosť, podnikal ako živnostník pod menom E. R. - MS TUNING (IČO: 41102517) od 15.05.2004, pričom nepodal daňové priznania za roky 2009 a 2011-2012 a mal aj nedoplatky na dani z príjmov (č.l. 461), naposledy bol vedený ako zamestnanec v J. poisťovni do 01.02.2007, do roku 2013 nepoberal žiadne štátne sociálne dávky a ku dňu 14.11.2013 mal nedoplatky na poisťovni v Sociálnej poisťovni za obdobie od 01.07.2005 do 30.06.2007 (č.l. 450).

*** Odmietnutie návrhov na vykonanie dokazovania ***

S poukazom na § 272 ods. 3 Tr. por. a § 277 ods. 2 Tr. por. boli na hlavnom pojednávaní postupne odmietnuté návrhy obžalovaného na vykonanie dokazovania, a to:

- návrh doručený dňa 08.03.2018 na vypočutie svedkov Karola P. a H. R. (č.l. 846),
 - návrh doručený dňa XX.XX.XXXX na vypočutie svedkov O.. W. T., D. F., U. J. a D. L. na hlavnom pojednávaní (č.l. XXX),
 - návrh doručený dňa 06.02.2019 na vypočutie svedkov Karola P., H. R., T. T., E. U., E. J., O.. W. T. a H. R. (č.l. 1000, na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2019 - vid' č.l. 1128 a v návrhu doručenom súdu dňa 10.06.2019 - vid' č.l. 1148),
 - návrh doručený dňa 06.02.2019 na vykonanie konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným (č.l. 1001),
 - návrh doručený dňa 24.06.2019 na vykonanie konfrontácií medzi obžalovaným a svedkami E. J., E. Q. a A. W. (č.l. 1151-1153),
 - návrh doručený dňa 26.06.2019 na vykonanie konfrontácií medzi obžalovaným a svedkami E. Q. (č.l. XXXX) a E. J. (č.l. 1161),
 - návrh doručený dňa XX.XX.XXXX na vyšetrovanie duševného stavu svedka E. Q. podľa § 150 Tr. por. a na pribratie znalca ohľadom falšovania podpisu obžalovaného na zmluve o pôžičke (č.l. 1222),
- nakoľko sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie, resp. okolností, ktoré bolo možné zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi a zároveň v prípade týchto návrhov išlo o také, ktoré boli v rozpore s poučením pre obžalovaného (a jeho obhajcu) v zmysle § 240 Tr. por.

Pokiaľ ide o zákonné poučenia obžalovaného (a jeho obhajcu) v zmysle § 240 Tr. por. a prečítanie výpovedí svedkov Ing. W. T., D. F., U. J. a D. L. na hlavnom pojednávaní, je potrebné uviesť, že obžalovaný si riadne prevzal do vlastných rúk aj výzvu v zmysle § 240 Tr. por. dňa 17.02.2015, v ktorej bol poučený o tom, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. V návrhu na vykonanie dôkazov podľa treba uviesť okolnosti, ktoré sa majú nimi objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia byť označené tak, aby ich bolo možno na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol. Ak sa navrhuje výsluch svedka a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne. Ešte aj obširnejšie bol poučený aj obhajca obžalovaného. Obžalovaný do času prečítania výpovedí týchto svedkov súdu nenavrhol ich osobné vypočutie na hlavnom pojednávaní, a preto súd jeho námietkam ohľadom týchto svedkov v ďalšom priebehu hlavného pojednávania nevyhovel, nakoľko dôkazy spočívajúce vo výpovediach týchto svedkov boli na hlavnom pojednávaní už vykonané prečítaním ich výpovedí a obžalovaný mal možnosť sa k nim vyjadriť. Zároveň prečítané výpovede týchto svedkov neboli rozporuplné s inými vykonanými dôkazmi, a preto ani súd nemal za potrebné svedkov osobne vypočuť na hlavnom pojednávaní. Ak ide o ďalších svedkov, ktorých obžalovaný navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť, tieto návrhy boli súdom odmietnuté z toho dôvodu, že obžalovaný musel mať o týchto svedkoch vedomosť už v čase doručenia výzvy v zmysle § 240 Tr. por. a v prípade niektorých svedkov neuviedol ani ich bydlisko, resp. nespresnil ich totožnosť. To, že sa obžalovaný odvolával na to, že tieto informácie poskytol svojej predošlej ustanovenej obhajkyňi, ktorá mu ich nevrátila späť (?), už ich teda nemá a nemôže ich predložiť súdu, bolo pre súd irelevantné, nakoľko súd nemôže vstupovať do dôvernej sféry medzi obžalovaným a obhajcom. Ak by aj obhajkyňa porušila týmto svoje povinnosti, ktoré sa na ňu vzťahujú napr. podľa zákona o advokácii, je v kompetencii iných orgánov tieto jej pochybenia

napraviť, resp. vyvodiť za ich porušenie zodpovednosť. Zároveň sa pre súd javilo aj nelogické, aby obžalovaný zabudol na svedkov, ktorých chcel súdu navrhnuť na vypočutie (?). Podľa názoru súdu však z pohľadu ďalších skutočností (bližšie prezentovaných a vyhodnotených v závere odôvodnenia rozsudku) išlo len o ďalšie „obštrukcie“ obžalovaného, ktoré mali za cieľ predĺžiť trestné konanie.

Pokiaľ ide o obžalovaným navrhované viaceré konfrontácie medzi ním a inými osobami, v zmysle § 125 ods. 1 Tr. por. je možné konfrontáciu vykonať vtedy, ak výpoveď obžalovaného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou svedka a rozpor nemožno vyjasniť inak, avšak obžalovaný vo veci odmietol vypovedať a nepožiadal súd o to, aby mohol vypovedať na hlavnom pojednávaní i v neskoršom období, a preto vykonanie konfrontácií neprichádzalo do úvahy, keď nemali ako vzniknúť rozpory vo výpovediach jeho a iných svedkov. V tomto smere vyjadrovanie sa obžalovaného k výpovediam svedkov je jeho právom (vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom), nejde o jeho výpoveď, preto neboli splnené zákonné podmienky na vykonanie žiadnej z navrhovaných konfrontácií.

Taktiež nebol súd toho názoru, že je potrebné skúmať duševný stav svedka E. Q., pretože na ňom nebolo možné počas jeho výpovede na súde (dokonca opakovanej) badať dôvody, ktoré by boli relevantné. To, že si svedok na niektoré veci nepamätal, bolo podľa názoru súdu spôsobené uplynutím dlhšieho času (viac ako 5,5 roka) od jeho skoršej výpovede z prípravného konania, pričom svedkovi bola táto aj prečítaná v zmysle § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a vyjadril sa k nej, že ide o jeho výpoveď. Neboli preto zistené žiadne závažné pochybnosti, že by u tohto svedka bola podstatne znížená schopnosť správne vnímať či vypovedať, a preto súd ani tomuto návrhu obžalovaného nevyhovel.

A napokon ak ide o návrh obžalovaného na pribratie znalca ohľadom falšovania jeho podpisu na zmluve o pôžičke, k tomu je potrebné dodať, že skutočnosť, že tieto zmluvy podpísal obžalovaný, bola bezpochybné preukázaná inými vykonanými dôkazmi, a preto súd ani tomuto návrhu obžalovaného nevyhovel.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutky uvedené v obžalobe stali a že tieto skutky spáchal obžalovaný E. R..

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že uvádzal, že trestnú činnosť nespáchal. V prípade skutku 2/ sa bránil, že v čase, keď sa mal údajne nachádzať v motorovom vozidle poškodeného za prítomnosti Q., sa nachádzal u známeho E. J., ktorému prerábala rodinný dom. Nikdy ani nesedel v motorovom vozidle poškodeného. Namietal tiež, že Znamenák nevypovedal pravdu, rovnako tak aj ostatní svedkovia, o čom mal listinné dôkazy jeho predchádzajúci obhajca, a uviedol tiež to, že jeho bývalá priateľka Ing. W. T. sa stretla aj s poškodeným.

Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní podľa názoru súdu preukázalo skutkový stav tvrdený obžalobou s tým, že tvrdenia obžalovaného E. R. boli vyhodnotené v kontexte vykonaného dokazovania v jeho neprospech.

V prvom rade súd poukazuje na plne konzistentnú výpoveď poškodeného O. R. H., ktorá bola podporená ostatnými vykonanými dôkazmi, s ktorými vytvorila ucelenú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného E. R. E. nezrovnalosti vo výpovedi poškodeného Ing. R. H. si súd vysvetľuje dlhším časom od jeho skoršej výpovede v tejto veci, avšak tieto boli vysvetliteľné inými vykonanými dôkazmi. H. Ing. R. H. vypovedal súvisle o tom, ako sa dozvedel o inkriminovaných bytoch, o ktoré následne prejavil záujem. Popísal vierohodne stretnutia s obžalovaným E. R., aj to, že mu tento vždy podpísal listiny preukazujúce to, že si od neho prevzal postupne finančné prostriedky v celkovej výške 74.000,00 €. Podpisy na zmluvách o pôžičkách a uznaniach dlhov boli zároveň notársky overené, a to v zmysle odpovedí notárskych úradov zákonným spôsobom - t.j. po predložení dokladu totožnosti a overení totožnosti toho, kto chcel podpis overiť, teda v tomto prípade pokiaľ ide o podpis obžalovaného Mareka R. na nich, preto nebolo pochyb o tom, že tieto finančné prostriedky boli obžalovanému aj reálne odovzdané na ich podklade, o čom ostatne svedčili aj iné dôkazy. H. O. R. H. vysvetlil, odkiaľ mal k dispozícii tak

vysokú finančnú sumu, ktoré jeho tvrdenia boli podporené listinnými dôkazmi, resp. najmä výpoveďami svedkov D. F. a D. L., ktorí boli tými, ktorí mu tieto finančné prostriedky požičali. Súd v tomto smere nemal žiadne pochybnosti o tom, že poškodený O.. R. H. tieto finančné prostriedky v danom čase mal a mohol s nimi teda disponovať a že tieto buď odovzdal alebo chcel odovzdať obžalovanému E. R. (v prípade oboch skutkov). V týchto listinách (t.j. zmluvách o pôžičke a uznaniach dlhov) preukazujúcich vzťah obžalovaného E. R. ako dlžníka a poškodeného Ing. R. H. ako veriteľa bolo uvedené, že poškodený požičiava obžalovanému tieto finančné prostriedky, ktoré mu obžalovaný má do určitého dátumu vrátiť, resp. svoj dlh môže splniť aj tým, že na poškodeného bude prevedené vlastnícke právo k všetkým nehnuteľnostiam špecifikovaným v obžalobe, ktoré obžalovaný poškodenému „ponúkal“, ak vyplatí fiktívnu pohľadávku svedka E. J. voči údajnému vlastníkovi týchto nehnuteľností - svedkovi Ivanovi T.. T. dostatočne preukázané, že tieto nehnuteľnosti nikdy nevlastnil svedok O., ako aj to, že nikdy neboli na predaj, resp. neboli zaťažené záložným právom inej osoby. Tiež bolo v konaní logicky preukázané, ako sa obžalovaný E. R. dostal k informáciám o týchto nehnuteľnostiach a k osobným údajom ich vlastníkov - manželov O.. D. a O.. I. T., keď bol v týmito v osobnom, telefonickom i mailovom kontakte pred spáchaním oboch skutkov a tieto informácie mu boli z ich strany aj poskytnuté (čo bolo podporené aj tým, že svedok O.. D. T. na rekognícii opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá mala záujem o prenájom ich bytu na jeseň 2011). J. O. T. tiež poprel, že by mal akýkoľvek záväzok voči svedkovi E. J., J. E. J. a A. W. podperne potvrdili výpovede poškodeného Ing. R. H. a svedka E. Q., keď potvrdili, že aj sám obžalovaný E. R. mal pred nimi priznať, že vylákal peniaze od poškodeného, ktoré mu nevrátil a ktoré od neho získal údajne za prepis nehnuteľností. Q. svedkovia potvrdili aj to, že obžalovaný E. R. disponoval v období po spáchaní skutku väčším množstvom peňazí, o čom vypovedala aj svedkyňa Ing. W. T..

Nepochybné bolo tiež to, že všetky informácie, ktorými disponovali svedkovia E. Q. a A. W. o predmetných nehnuteľnostiach, boli len od obžalovaného E. R., pričom obaja potvrdili konanie obžalovaného čo do stretávania sa s poškodeným Ing. R. H., keď svedok A. W. na pokyn obžalovaného vystupoval pod iným menom a mal od poškodeného získať ďalšie peniaze a svedok E. Q. zrozumiteľne v kontexte s výpoveďou poškodeného uviedol, že obžalovaný mal vedomosť, že poškodený na spoločné stretnutie v prípade skutku 2/ priniesol aj finančnú hotovosť vo výške XX.XXX,XX €, ktorú mal v taške v aute vzadu, kde sedel počas ich spoločnej cesty obžalovaný, ktorý ako jediný mohol tieto peniaze odcudziť, k čomu sa mu obžalovaný aj následne v telefonickom rozhovore priznal. Aj poškodený uviedol, že finančné prostriedky mu odcudzil obžalovaný. Svedok E. Q. priamo potvrdil tvrdenia poškodeného O.. R. H., že obžalovaný E. R. sa tomuto po odovzdaní finančných prostriedkov viackrát zatajoval, čo rovnako svedčilo podľa názoru súdu o jeho podvodnom úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného.

To, že svedkovia E. Q., E. J. a A. W. si pre odstup času nepamätali na viaceré skutočnosti, o ktorých vypovedali skôr, ako aj to, že svedok A. W. vo svojich výpoveďach uvádzal rozporuplné skutočnosti a jeho výpovede sa navzájom v niektorých smeroch popierali, súd vyhodnotil jednak práve spomenutým dlhším odstupom od ich výpovedí, čo je pochopiteľné, pričom svedkovia E. Q. a E. J. potvrdili pravdivosť svojich skorších výpovedí, ktoré si súd napokon aj osvojil ako pravdivé. Rovnako to isté platilo aj v prípade poškodeného O.. R. H., ktorého časť prečítanej výpovede považoval súd z tých istých dôvodov za pravdivú, keď bola podporená okrem iného obsahom jeho podaného trestného oznámenia vo veci. V prípade svedka A. W. však bolo zistené, že sám potvrdil, že inštrukcie na stretnutie sa s poškodeným O.. R. H. dostal práve od obžalovaného E. R. a mal v podstate za obžalovaného komunikovať s poškodeným, keďže obžalovaný sa mu aj vyhýbal alebo chcel vyhýbať.

Aj vykonané rekognície boli jednoznačne v neprospech obžalovaného E. R., keď sa nimi podarilo podporiť výpoveď poškodeného O.. R. H. čo do podvodného úmyslu obžalovaného E. R. voči nemu. H. O.. R. H. i svedok E. Q. opoznali obžalovaného E. R., urobili tak aj na hlavnom pojednávaní.

H. fotografie z bytov, ktoré odovzdal obžalovaný E. R. poškodenému O.. R. H. a ktoré poškodený predložil do trestného konania, tiež neboli z bytov, ktoré vlastnil svedok Ing. D. T. so svojou manželkou, teda aj v tomto bol poškodený zo strany obžalovaného uvedený do omylu. Aj svedkyňa Ing. W. T. potvrdila, že fotografie interiérov boli z bytu, v ktorom bývala spolu s obžalovaným E. R..

Obrana obžalovaného nebola podporená žiadnym z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. I. svedkovia, ktorí boli v podstate či už priamymi alebo nepriamymi svedkami a ktorí poznali obžalovaného buď dlhšie alebo poznali len obžalovaného a nepoznali naopak poškodeného, ako boli Marián Q., E. J. a

Ladislav W., nevypovedali v jeho prospech, resp. obžalovaného priamo usvedčovali z toho, že to bol on, kto využil dômyselne omyl poškodeného, s pomocou svedkov E. J. a A. W., a na jeho úkor sa obohatil.

V prípade všetkých svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní, prípadne tých, ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané, neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k záveru, že by chceli voči obžalovanému E. R. vypovedať krivo, nakoľko nik z nich nemal voči nemu negatívny vzťah. Súd preto obrane obžalovaného neuveril.

V prospech obrany obžalovaného E. R. nemohlo byť vyhodnotené to, že poškodený O. R. H. nevyužil možnosti civilného konania voči nemu, aby vymohol požičané finančné prostriedky. Poškodený si totiž takýto nárok riadne a včas uplatnil v rámci tohto trestného konania, a preto tvrdenie obhajoby, že z tohto dôvodu poškodený nikdy nemal k dispozícii pôžičku od svedka D. L., je mylné a zavádzajúce.

V čase spáchania predmetnej trestnej činnosti nemal obžalovaný E. R. podľa oboznámených správ o jeho sociálnych a majetkových pomeroch žiaden pracovný pomer, podľa zistení pracoval ako živnostník, pričom mal ale viaceré dlhy nielen voči štátnym inštitúciám, ale aj voči iným osobám, v dôsledku čoho sa voči nemu viedli exekučné konania. Z tohto bolo možné vyvodiť aj motív jeho konania, teda jeho nepriaznivú finančnú situáciu.

Trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného E. R. bola daná v prípade oboch stíhaných skutkov, keď jeho konanie svojou závažnosťou presiahlo hranice, ktoré oddeľujú civilné a trestné konanie

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. vyplynulo, že objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. B. majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb. Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Uvedenie do omylu môže byť ľstivou, ale môže ísť aj o nepravdivú informáciu. Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného. Kvalifikačným znakom v ods. 3 písm. a/ je spôsobenie značnej škody (v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. najmenej 26.600,00 €).

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (v znení účinnom do 01.08.2019, ktorá nová úprava s účinnosťou od 01.08.2019 nebola priaznivejšia pre obžalovaného) vyplynulo, že objektom trestného činu je vlastníctvo vecí, ďalej držba vecí, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatel'ovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel' nemá vo svojej dispozícii. Za cudziu vec treba považovať vec, ktorá páchatel'ovi vlastnícky vôbec nepatrí, resp. mu nepatrí výlučne, za predpokladu, že s ňou nakladá ako s vlastnou alebo spôsobom, ktorý je vyhradený výlučnému vlastníkovi. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odíme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle. P. znakom v ods. 3 písm. a/ je spôsobenie väčšej škody (v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. najmenej 2.660,00 €).

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný E. R. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu (v bode 1/), a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu (v bode 2/), a preto ho súd uznal vinným zo spáchania jednak zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.

zák. (v bode 1/), ako aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 01.08.2019 (v bode 2/), keď boli naplnené všetky znaky skutkových podstat týchto trestných činov.

Obžalovaný konal v prípade skutkov (trestných činov) jednoznačne vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujmy ním chránené, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania tak, ako to bolo rozvedené vyššie.

Na strane obžalovaného E. R. neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výrok o treste ***

V súvislosti s výrokom o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené tieto listinné dôkazy: hodnotenie z ÚVV z č.l. 448, správy o povesti na obžalovaného, o jeho sociálnych a majetkových pomeroch a lustrácie na jeho osobu z č.l. 449-466 a 519-524, rozsudok OS Malacky sp. zn. 1T/39/2009 z č.l. 492-496, trestný rozkaz OS Bratislava II sp. zn. 4T/100/2011 z č.l. 497-498, trestný rozkaz OS Senica sp. zn. 2T/113/2011 č.l. 500, trestný rozkaz OS Bratislava III sp. zn. 46T/161/2011 z č.l. 502, rozsudok OS Bratislava IV sp. zn. 2T/126/2011 z č.l. 503-505, trestný rozkaz OS Zvolen sp. zn. 2T/220/2013 z č.l. 509-510, rozsudok OS Malacky sp. zn. 1T/43/2014 z č.l. 514-516, trestný rozkaz OS Malacky sp. zn. 3T/104/2014 aj s oznámením OS Malacky z č.l. 986-990, trestný rozkaz OS Bratislava III sp. zn. 3T/137/2017 aj s doručenkou z č.l. 997-998, úradný záznam z č.l. 1032, uznesenie OS Bratislava IV sp. zn. 3Nt/28/2018 z č.l. 1034-1035, uznesenie OS Bratislava IV sp. zn. 3Nt/16/2018 z č.l. 1036, odpoveď OS Bratislava III vo veci pod sp. zn. 46T/8/2016 z č.l. 1065, odpoveď a vyjadrenie OS Bratislava III vo veci pod sp. zn. 3T/137/2017 z č.l. 1066 a 1068, odpoveď OS Malacky vo veci pod sp. zn. 3T/104/2014 z č.l. 1069, trestný rozkaz OS Malacky sp. zn. 3T/104/2014 aj s doručenkami z č.l. 1071-1073, odpoveď KS v Bratislave vo veci pod sp. zn. 2Tos/35/2019 z č.l. 1074, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 1106-1117, odpovede iných súdov z č.l. 1204, 1206, 1211, 1219, 1223 a 1257, hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS z č.l. 1208 a 1215, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 1229, 1231-1255 a 1258-1276, lustrácia v súdnom registri ohľadom civilného konania poškodeného voči obžalovanému na súdoch v SR z č.l. 1277-1278, podstatný obsah spisu OS Bratislava II sp. zn. 1T/3/2013, podstatný obsah spisu OS Zvolen sp. zn. 2T/220/2013, podstatný obsah spisu OS Malacky sp. zn. 1T/43/2014, podstatný obsah spisu OS Bratislava V sp. zn. 4T/76/2013 a podstatný obsah spisu OS Bratislava II sp. zn. 4T/69/2017.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

- Obžalovaný je slobodný, je otcom 2 maloletých detí (narodených v rokoch 2010 a 2015).
- Obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený.
- Obžalovaný bol naposledy vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie do 19.11.2002, kedy bol vyradený pre nespokojnosť.
- Obžalovaný podnikal ako živnostník pod menom E. R. - MS Q. (O.: XXXXXXXX) od 15.05.2004, pričom nepodal daňové priznania za roky 2009 a 2011-2012 a mal aj nedoplatky na dani z príjmov (č.l. 461).
- Obžalovaný bol naposledy vedený ako zamestnanec v Sociálnej poisťovni do 01.02.2007.
- Obžalovaný do roku 2013 nepoberal žiadne štátne sociálne dávky.
- Obžalovaný mal ku dňu 14.11.2013 nedoplatky na poisťnom v Sociálnej poisťovni za obdobie od 01.07.2005 do 30.06.2007 (č.l. 450).
- Obžalovaný ku dňu 18.03.2014 mal kladné správanie počas výkonu väzby v inej veci.
- Obžalovaný bol od 08.09.2017 vzatý do väzby v inej veci, jeho správanie a vystupovanie bolo na primeranej úrovni, nebol disciplinárne odmenený a disciplinárne tresty nemal vykázané, z výkonu väzby bol potom dňa 12.06.2018 prepustený na výkon trestu odňatia slobody uložený v inej veci (Okresný súd Bratislava IV sp. zn. 2T/48/2016), ktorý má predpokladane vykonať dňa 12.12.2020.
- Za roky 2014-2017 bol 8-krát priestupkovo postihnutý uložením blokových pokút a v jednom prípade aj pokutou a zákazom vedenia motorových vozidiel.
- Obžalovaný bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný, pričom v poradí prvých 7 odsúdení (aj všetky, ktoré boli právoplatné do spáchania oboch skutkov v predmetnej trestnej veci, pod sp. zn. 2T/40/2004, 1T/39/2009, 4T/100/2011, 2T/113/2011, 46T/161/2011, 2T/126/2011 a 1T/3/2013) má zahladených (osvedčil sa alebo bolo rozhodnuté o jeho účasti na amnestii prezidenta SR zo dňa 02.01.2013) a osvedčil sa aj v prípade v poradí 11. odsúdenia Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 1T/43/2014, a to dňa 30.04.2019. Inak bol odsúdený aj vo veciach iných súdov vedených podľa odpisu registra trestov, prípadne aj

oboznámených pripojených spisov iných súdov pod sp. zn. 4T/76/2013, 2T/220/2013, 3T/21/2014, 2T/48/2016, 3T/137/2017 a 4T/69/2017.

· Voči obžalovanému sa vedú ďalšie doposiaľ neskončené a nerozhodnuté trestné konania, a to na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 3T/104/2014, na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 2T/33/2019 a na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46T/8/2016.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V prípade obžalovaného Mareka R. musel súd ukladať ako primárny trest len trest odňatia slobody, a to s poukazom ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák.

Súd tiež zistil, že v prípade obžalovaného nebol daný súbeh trestných činov s inými jeho odsúdeniami (trestnými činmi spáchanými v ich prípade), keď bol pred spáchaním skutkov v predmetnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 2T/126/2011, a to dňa 13.03.2012, následne po spáchaní skutkov v predmetnej trestnej veci mu bol doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/3/2013, a to dňa 18.03.2013, t.j. pre posúdenie súbehu trestných činov bolo potrebné skúmať, či obžalovaný spáchal v období do 13.03.2012 do 18.03.2013 iné trestné činy a odsúdenia za ne neboli zahladené. Obžalovaný v období do 13.03.2012 do 18.03.2013 spáchal trestný čin v trestnej veci Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 2T/220/2013, ktoré odsúdenie má už ale zahladené (t.j. hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený), ako aj za dopustil skutku v inej trestnej veci, ktorá doposiaľ nebola právoplatne skončená, pričom išlo o trestnú vec Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 3T/104/2014, v ktorej sa mal jedného zo skutkov dopustiť v období od 12.03.2013 do 18.03.2013 (v tejto trestnej veci bol vydaný trestný rozkaz, voči ktorému podal obžalovaný odpor). Súd tak ustálil, že u obžalovaného neboli splnené zákonné podmienky na prípadné uloženie súhrnného a spoločného trestu v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 Tr. zák.

Súd v prípade obžalovaného po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, keď nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce či priťažujúce okolnosti, dospel k záveru, že mu je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky (t.j. pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle § 221 ods. 3 Tr. zák. ako trestného činu najprísnejšie trestného pri aplikácii tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorá bola 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pri splnení zákonných podmienok v tomto ustanovení uvedených, keď dôvody na iné jeho zaradenie nevzhladol (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Tento trest mu zároveň ukladal ako úhrnný s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a aj ako ďalší s použitím § 43 Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden bol zločinom, a spáchal ich dvoma skutkami, ako aj preto, lebo mu ukladal trest za trestné činy, ktoré spáchal predtým, než bol trest uložený mu skôr v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 2T/48/2016 vykonaný a ukladal mu zároveň trest rovnakého druhu.

Takto uložený trest obžalovanému zohľadňuje všetky kritériá, ktoré Tr. zák. pri ukladaní trestu ustanovuje (§ 34 a nasl.), pričom istotne u obžalovaného splní svoj účel, pričom súd mal za to, že uložený trest je primeraný a spravodlivý, splní jednak funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Výmera trestu je podľa názoru súdu odôvodnená najmä tým, že obžalovaný počas celého priebehu trestného konania neprejavil akúkoľvek ľútosť nad svojím konaním, svoje konanie stále popieral napriek nevyvrátiteľným dôkazom (vyhodnoteným vyššie), pričom sa obohatil o vysokú finančnú sumu, ktorú

do dnešného dňa ani len sčasti poškodenému nevrátil. Účel trestu u obžalovaného tak nemohol byť naplnený uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom.

Súd nezistil dôvody na to, aby obžalovanému prípadne aj mimoriadne znížil trest (§ 39 Tr. zák.) a na takéto (z pohľadu tohto zákonného ustanovenia) relevantné dôvody nepoukázal v priebehu doterajšieho konania ani sám obžalovaný. Trvanie predmetného trestného konania, ktoré by bolo možné zohľadniť aj v prospech obžalovaného, nebolo možné pripisovať na ťarchu orgánov činných v trestnom konaní či súdu, keď obžalovaný svojou procesnou aktivitou bránil súdu v plynulom konaní vo veci, ako je to zrejmé z odôvodnenia tohto rozsudku v jeho závere.

Súd taktiež nezistil splnenie podmienok na prípadné uloženie v poradí ďalšieho trestu či ochranného opatrenia.

*** Výroky o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nárok na náhradu škody si v predmetnej veci v prípade každého skutku riadne a včas uplatnil poškodený Ing. R. H., celkovo vo výške 74.000,00 €. Výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že obžalovaný sa na jeho úkor obohatil práve o túto sumu (spôsobenie tejto škody bolo aj súčasťou skutkovej vety tohto rozsudku), a preto, keďže neboli zistené žiadne zákonné prekážky (z lustrácie v súdnom registri ohľadom civilného konania poškodeného voči obžalovanému na súdoch v SR na č.l. 1277-1278) vyplynulo, že takéto konanie sa nevedlo a ani nevedie), súd uložil obžalovanému Marekovi R. povinnosti podľa § 287 ods. 1 Tr. por., a to v prípade skutku 1/ nahradíť škodu vo výške 57.000,00 € a naopak v prípade skutku 2/ nahradíť škodu vo výške 17.000,00 €, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím súd určil len vykonateľnosť týchto výrokov rozsudku, nie aj povinnosť obžalovaného škodu v tejto lehote zaplatiť).

*** Námietky a podania obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania a uvedenie spôsobu, ako sa s nimi súd vysporiadal. ***

Súd mal v tomto rozsudku za potrebné vyjadriť sa aj k viacerým námietkam a podaniam obžalovaného Mareka R., ktoré boli podané v priebehu hlavného pojednávania, pričom súd sa so všetkými z nich zákonným spôsobom vysporiadal a sumarizuje nasledovný priebeh trestného konania po podaní obžaloby (ktorý ma vplyv na posúdenie konania obžalovaného ako obštrukčného) nasledovne:

- Obžaloba bola podaná na súd dňa 27.06.2014.
- Hlavné pojednávanie bolo neskôr odročené na deň 23.06.2015, pričom obžalovanému bolo predvolanie doručené do výkonu väzby v inej veci dňa 27.05.2015, avšak nebola doručená obžaloba ustanovenému obhajcovi, a preto bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 25.08.2015, ktorý termín zobral obžalovaný na vedomie.
- Dňa 04.08.2015 bol súdu doručený 1. návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava I a 1. námietka zaujatosti na predsedníčku senátu JUDr. Helenu G. (č.l. 582-585) z dôvodu, že smeruje k tomu, že ho vždy kriminalizuje a koná v jeho neprospech, čo sa dozvedel dňa 30.07.2015 z korešpondencie od C. A. (či Lalika), pričom obžalovaný požiadal o vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Trnava.
- Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.10.2015 sp. zn. 3Ndt 14/2015 (č.l. 600-601) nebola trestná vec odňatá Okresnému súdu Trnava z dôvodu, že obžalovaný nepreukázal žiadne konkrétne skutočnosti spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu v jeho trestnej veci, pričom jeho subjektívny pocit je len ničím nepodloženou domnienkou. Predmetné uznesenie bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk dňa 02.12.2015.
- Následne sa neuskutočnili ani ďalšie 3 termíny hlavného pojednávania pre zdravotné dôvody na strane obžalovaného (26.04.2016, 28.06.2019 a 11.08.2016).
- Dňa 10.08.2016 bola opatrením pribratá do trestného konania znalecká organizácia, ktorá posúdila zdravotný stav obžalovaného ako taký, že sa môže zúčastniť hlavného pojednávania (č.l. 675 a 692-698).
- Obžalovanému bola uznesením zo dňa 22.12.2016 uložená poriadková pokuta vo výške 300,00 €, pretože neskorým zvolením si obhajcu zmaril termín hlavného pojednávania, ktorý bol určený na deň 22.12.2016 (obžalovaný nesie zodpovednosť za včasné zvolenie obhajcu), následne bol určený ďalší

termín hlavného pojednávania na deň 28.02.2017, predvolanie bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk dňa 14.01.2017.

- Dňa 15.02.2017 oznámil zvolený obhajca obžalovaného, že ho už nezastupuje.
- Pred začatím hlavného pojednávania dňa 28.02.2017 doručil obžalovaný predsedovi senátu krátkou cestou 2. námietku zaujatosti (č.l. 735), pričom hlavné pojednávania bolo odročené na neurčito.
- Uznesením zo dňa 28.02.2017 bolo rozhodnuté o tom, že predseda senátu nie je vo veci vylúčený (č.l. 744).
- Dňa 29.03.2017 doručil súdu obžalovaný sťažnosť voči uzneseniu zo dňa 28.02.2017.
- Uznesením zo dňa 04.05.2017 potom Krajský súd v Trnave zamietol podanú sťažnosť obžalovaného (č.l. 767-768), pričom sa v odôvodnení vyjadril aj k nezaujatosti oboch prísediacich, ktoré rovnako ako predseda senátu dňa 28.02.2017 uviedli do zápisnice o neverejnom zasadnutí, že sa necítia byť zaujaté.
- Následne bol určený ďalší termín hlavného pojednávania na deň 08.03.2018, na ktorý bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk predvolanie dňa 15.01.2018.
- Dňa 21.02.2018 potom obžalovaný súdu doručil 2. návrh na odňatie a prikázanie veci do Bratislavy (č.l. 833) z dôvodu, že svedkovia, ktorí budú ním navrhovaní na vypočutie, sú z bratislavského kraja a skutok sa mal stať v bratislavskom kraji. Hlavné pojednávania bolo v termíne dňa 08.03.2018 vykonané a následne odročené na neurčito pre podanie návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci.
- Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.04.2018 sp. zn. 2Ndt 9/2018 (č.l. 587-858) nebola trestná vec odňatá Okresnému súdu Trnava z dôvodu, že obžalovaný nekonkretizoval svedkov, o ktorých by sa malo jednať a neuviedol ani ich adresy bydlísk, obžalovaný nenavrhol počas celého priebehu konania na okresnom súde žiadnych svedkov na vypočutie, a to napriek doručenej výzve súdu podľa § 240 Tr. por., uvedenou skutočnosťou dokonca neodôvodnil ani svoj predchádzajúci - 1. návrh na odňatie a prikázanie veci a ďalších svedkov okrem tých, ktorí sú uvedení v obžalobe a v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 08.03.2018 do predloženia veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky neuviedol, napriek tomu, že tak mal podľa zápisnice urobiť do 3 dní, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že zo strany obžalovaného išlo len o úmyselné predlžovanie trestného konania. Toto uznesenie bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk dňa 21.05.2018.
- Následne bol určený ďalší termín hlavného pojednávania na deň 28.06.2018, na ktorý bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk predvolanie dňa 21.05.2018, ktorý bol neskôr zrušený z dôvodu, že iný súd neudelil súhlas s eskortou obžalovaného, pričom ďalší termín hlavného pojednávania určený nebol, nakoľko opakovane nebol daný súhlas s jeho eskortou na hlavné pojednávania, keď sa obžalovaný nachádzal vo väzbe v inej veci.
- Dňa 31.05.2018 obžalovaný súdu doručil už 3. návrh na odňatie a prikázanie veci inému nešpecifikovanému okresnému súdu (č.l. 889-890) z dôvodu, že mená svedkov chcel oznámiť súdu, ale nemal návštevu od obhajcu, a svedkovia sú z bratislavského kraja. Obžalovaný žiadal aj výmenu obhajcu.
- Dňa 19.11.2018 súd zistil, že obžalovaný v danom čase už vykonával trest odňatia slobody v inej trestnej veci, preto dňa 20.11.2018 určil termín hlavného pojednávania na deň 24.01.2019, na ktorý bolo obžalovanému doručené riadne do vlastných rúk predvolanie dňa 20.12.2018.
- Dňa 27.12.2018 obžalovaný súdu doručil ďalší - už 4. návrh na odňatie a prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava I v spojení s námietkou zaujatosti (č.l. 913-914) z dôvodu, že Marek R. (alebo Vavro?) z okresu Q. mu oznámil, že predseda senátu ho chce odsúdiť a pod., namietal tiež ustanoveného obhajcu, na ktorého podal aj sťažnosť (č.l. 916).
- Po vyjadrení obhajkyne obžalovaného D.. D. P. (č.l. 919) bola uznesením zo dňa 07.01.2019 táto oslobodená spod obhajoby obžalovaného (č.l. 923) a obžalovanému bol ustanovený nový obhajca a aj náhradný obhajca (č.l. 924 a 925).
- Dňa 24.01.2019 bolo na hlavnom pojednávaní obžalovanému ústne predsedom senátu oznámené, že o jeho 3. a 4. návrhu na odňatie a prikázanie veci sa nebude konať, keď mu oznámil, že si vyžiadal z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou správu k obsahu jeho námietky zaujatosti, podľa ktorej boli vyvrátené jeho tvrdenia v podanej námietke zaujatosti voči predsedovi senátu (žiaden E. R. ani R. nebol dňa 18.12.2018 prepustený ani podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou), a jeho námietka zaujatosti tak bola podaná na klamlivom základe. Taktiež mu predseda senátu oznámil, že nebude vec opäť predkladať Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s jeho návrhom na odňatie a prikázanie veci, pretože obžalovaný vo svojich návrhoch len opakoval dôvody, ktoré už boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky posudzované a vyhodnotené ako nedôvodné (napr. vypočutie svedkov mimo trnavského kraja).
- Dňa 29.01.2019 bola doručená súdu sťažnosť obžalovaného, v ktorej uviedol, že dodá adresy svedkov a tiež dôvod ich vypovede.

· Niektorých svedkov uviedol obžalovaný vo svojom ďalšom podaní doručenom súdu dňa 06.02.2019 (č.l. 999-1001), pričom neuviedol ich bližšie údaje a u niektorých ani ich adresy.

· Dňa 12.03.2019 boli súdu doručené ďalšie 2 sťažnosti obžalovaného (č.l. 1007 a 1008).

· Dňa 28.03.2019 obžalovaný súdu doručil 3. námietku zaujatosti na predsedu senátu (č.l. 1010) z dôvodu, že na neho podal žalobu na ochranu osobnosti na Okresný súd Malacky (vec je vedená pod sp. zn. 33C/25/2019 - č.l. 1037 a 1062-1064).

· Na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2019 obžalovaný predložil predsedovi senátu písomné vyhotovenie žaloby na ochranu osobnosti (č.l. 1048), pričom predseda senátu mu tiež oznámil, že sa jeho podaniami, ktoré doručil od posledného termínu hlavného pojednávania, v častiach, kde napáda procesný postup súdu (predsedu senátu), zaoberať nebude s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por.

· Dňa 17.04.2019 obžalovaný súdu doručil ďalší - už 5. návrh na odňatie a prikázanie veci nešpecifikovanému okresnému súdu v Bratislave (č.l. 1075-1076) z dôvodu miestnej príslušnosti.

· Dňa 18.04.2019 bola súdu doručená ďalšia sťažnosť obžalovaného (č.l. 1077).

· Dňa 21.05.2019 bola súdu doručená ďalšia sťažnosť obžalovaného (č.l. 1084-1085).

· Dňa 23.05.2019 obžalovaný súdu doručil ďalší - už 6. návrh na odňatie a prikázanie veci inému nešpecifikovanému okresnému súdu v spojení s námietkou zaujatosti (č.l. 1086) z dôvodu vyjadrovania sa predsedu senátu v telefonáte s novoustanoveným obhajcom, že chce skončiť vec so R., že sa to dlho vlečie.

· Dňa 03.06.2019 obžalovaný súdu doručil ďalší - už 7. návrh na odňatie a prikázanie veci inému nešpecifikovanému okresnému súdu v bratislavskom kraji v spojení so 4. námietkou zaujatosti (č.l. 1090-1093) z dôvodu, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho podaných námietkach, pričom na eskorte v ÚVTOS Bratislava sa stretol dňa 25.05.2019 s osobou E. W., ktorý mu poskytol informácie, že prísediaci senátu mali dňa 24.01.2019 stretnutie s poškodeným po hlavnom pojednávaní a boli ním ovplyvnené, rovnako tak aj predseda senátu.

· Dňa 04.06.2019 bolo na hlavnom pojednávaní obžalovanému ústne predsedom senátu oznámené, že jeho podaniami, ktoré doručil medzičasom súdu od posledného termínu hlavného pojednávania, v častiach, kde napáda procesný postup súdu (resp. predsedu senátu), sa zaoberať nebude s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. a tiež aj s poukazom na § 31 ods. 1 Tr. por., ako aj s poukazom na to, že o ním namietanej zaujatosti predsedu senátu (v danom čase sa vyjadrili k tomuto aj obe prísediaci, že nie sú vo veci zaujaté) už v tejto veci bolo právoplatne rozhodnuté o nevyhlúčení predsedu senátu, keď sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu bola zamietnutá, pretože predseda senátu nemá pomer k prejednávanej veci ani k obžalovanému, ktorého nepozná, či iným osobám. Pokiaľ ide o jeho ďalšie návrhy na odňatie a prikázanie veci (v poradí 5. a 6.), predseda senátu mu oznámil, že o týchto sa rovnako konať nebude, nakoľko v nich uvádza také dôvody, o ktorých mal vedomosť od podania obžaloby, pričom spis už bol dvakrát na Najvyššom súde Slovenskej republiky s jeho skoršími návrhmi a obžalovaný zároveň aj opakuje dôvody, prípadne uvádza nové dôvody, ktoré však mohol (nič mu v tom nebránilo) a mal uvádzať už vo svojich skorších návrhoch, o ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, k čomu sa aj v poslednom svojom rozhodnutí v predmetnej trestnej veci už aj výslovne vyjadril (č.l. 857-858). Obžalovanému bolo predsedom senátu oznámené, že keďže opakovane napáda procesný postup zvolený predsedom senátu (nerozhodovanie o jeho námietkach a sťažnostiach formou uznesenia), z poslednej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie zo dňa 12.11.2018 sp. zn. 5Ndt 35/2018) vyplýva, že námietka zaujatosti, ktorá má spochybňovať nezaujatosť sudcu, má byť založená na konkrétnych a hlavne preskúmateľných dôvodoch a nie na dôvodoch typu „jedna pani povedala“. Predseda senátu obžalovanému oznámil, že nakoľko do tej doby podľa zistení súdu nedoplnil nič na svojej žalobe na ochranu osobnosti, ktorú podal na predsedu senátu na Okresnom súde E. (sp. zn. 33C/25/2019), ani o jeho námietke zaujatosti založenej na tejto podanej žalobe sa nebude konať, keďže obžalovaný doteraz nepreukázal žiadne konkrétne skutočnosti spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného a neobjektívneho postupu v jeho trestnej veci, keď jeho subjektívny pocit je len ničím nepodloženou domnienkou. Pokiaľ ide o posledné podania obžalovaného - 7. návrh na odňatie a prikázanie veci iné v spojení so 4. námietkou zaujatosti, predseda senátu mu oznámil, že dňa 04.06.2019 bolo telefonickým dopytom na administratívnom oddelení ÚVV a ÚVTOS Bratislava zistené, že jediný E. W., ktorý sa u nich nachádza, resp. nachádzal aj dňa 25.05.2019, bol Martin W., nar. 13.01.1986, ktorý je vo výkone trestu od 29.09.2018. Ďalej bolo zistené, že obžalovaný sa nachádzal v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 21.05.2019 do 28.05.2019, pričom bol počas tejto doby umiestnený na cele 1205 a Ml. bol naopak na cele 1214, tieto cely sú síce v jednom krídle, ale na opačnej strane a je preto nepravdepodobné, že by sa spolu mohli dňa 25.05.2019 osobne stretnúť v priestoroch ústavu. Keďže podľa predsedu senátu aj táto námietka zaujatosti obžalovaného bola založená na nepravdivom základe, bolo obžalovanému oznámené, že sa ani o nej nebude konať.

· Napokon na poslednom termíne hlavného pojednávania dňa 12.09.2019 predseda senátu oznámil obžalovanému, že pokiaľ ide o jeho žiadosť doručенú súdu dňa 11.06.2019 ohľadom odstránenia procesných chýb podľa § 55 Tr. por. (č.l. 1150), táto sa z obsahového hľadiska týka len procesného postupu súdu, a preto sa o takomto podaní konať tiež nebude (§ 32 ods. 6 Tr. por.), pričom zároveň nebolo potrebné vo veci vydať žiadne rozhodnutie, teda sťažnosť na prieťahy je tým pádom bezpredmetná. Predseda senátu tiež prečítal podstatné pasáže zo žiadosti obhajcu zo dňa 02.09.2019 o zrušenie hlavného pojednávania čo do uvedenia dôvodov, pre ktoré podal na predsedu senátu žalobu na ochranu osobnosti (č.l. 1225-1226), pričom obžalovaný sa k tomu vyjadril tak, že súhlasí s tým, čo uviedol obhajca. Predseda senátu následne obžalovanému oznámil, že nakoľko obžalovaný ani do dnešného dňa podľa zistení súdu nedoplnil nič na svojej žalobe na ochranu osobnosti, ktorú podal na predsedu senátu na Okresnom súde Malacky (sp. zn. 33C/25/2019), o námietke zaujatosti obžalovaného založenej na tejto podanej žalobe sa opätovne súd nebude zaoberať (ako už bolo oznámené skôr), keďže obžalovaný doteraz nepreukázal žiadne konkrétne skutočnosti spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného a neobjektívneho postupu predsedu senátu v jeho trestnej veci, pričom jeho subjektívny pocit je len ničím nepodloženou domnienkou, pričom tiež prečítané podanie svedčí o tom, že žaloba bola podaná len na tom základe, že predseda senátu mal ignorovať námietky zaujatosti voči jeho osobe zo strany obžalovaného, teda obžalovaný opätovne namieta len procesný postup súdu a o takejto námietke zaujatosti sa nekoná (§ 32 ods. 6 Tr. por.)

Z hľadiska hore uvedeného preto súd zastával názor, že mu nič nebránilo v tom, aby dňa 12.09.2019 vyhlásil vo veci meritórne rozhodnutie, keď v prípade obžalovaného bolo možné pokiaľ ide o jeho hore špecifikované návrhy, námietky, sťažnosti či iné podania preukázateľne a hlavne po vyhodnotení všetkých hore uvedených skutočností vo svojom súhrne len o šikanózne uplatnenie práv, ktoré nemôže v právnom štáte požívať akúkoľvek ochranu. Podľa názoru súdu sa obžalovaný totiž preukázateľne a opakovane svojimi podaniami snažil mariť plynulý priebeh hlavného pojednávania, a to podávaním týchto návrhov spravidla tesne pred termínom nasledujúceho hlavného pojednávania, o ktorom mal preukázateľne vedomosť a na ktoré termíny hlavného pojednávania mal byť predovšetkým predvedený z výkonu väzby či trestu v inej veci (len vtedy mohol súd vykonať hlavné pojednávanie!), pričom jeho podania boli vyhodnotené ako nespôsobilé na to, aby sa s nimi súd vysporiadal iným spôsobom, ako sa s nimi konkrétne vysporiadal, keď obžalovanému bolo zo strany súdu vždy oznámené, ako sa ku každému jeho podaniu súd postavil, resp. ako ho vyhodnotil v prípade, ak o ňom procesne nerozhodol uznesením či vec nepredložil nadriadenému súdu na konanie a rozhodnutie o konkrétnom návrhu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.